ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n
of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:
per year...... $2.00 | Canada & Europe:
half year...... 1.00 | per year...... $3.00
single copy.. .03 | half year..... 1.50

СВОБОДА

УРЯДОВИЙ ОРҐАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

ЗАЛОЖ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:
на рік........ $2.00 | Канада і Европа:
на пів року 1.00 | на рік......... $3.00
поод. число .03 | на пів року 1.50

РІК XXIII. Джерзи Сіти, Н. Дж., вівторок 16-го лютого 1915. Ч. 19. VOL. XXIII. Jersey City, N. J., Tuesday, February 16, 1915. N. 19.

АВСТРІЙЦІ І НІМЦІ ПОЛОНИЛИ 60.000 МОСКАЛІВ.

Російський ґенеральний штаб на Буковині дістав ся в полон австрійської армії.

Нова велика побіда Німців над Москалями у Східних Прусах.

Австрійці висадили у воздух сербську твердиню Самандрію.

В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

АВСТРІЙСЬКІ ПОБІДИ В КАРПАТАХ.

АМСТЕРДАМ (через Лондон), 13. лютого. — З Відня доносять, що битви в Карпатах в Галичині і на Буковині тривають дальше. Найзавзятійші битви киплять тепер в Дуклянськім переході.

Обі сторони переходять часто до розправ на баґнети і се доводить до найкровавійших боїв, які колинебудь сьвіт бачив.

Після останних вістий з Відня австро-угорські війска в Дуклянськім переході посувають ся поволи але постійно вперед мимо того, що Москалї наслали там величезні маси свого війска.

На Буковині австро-угорські і німецькі війска поступають вперед у своїм побідоноснім походї на північ, випираючи скрізь російські війска. Австрійсько-угорські і німецькі війска машерують скоро та гонять перед собою російські війска. **Дійшли вони вже до міста Серету** (над рікою Серетом, на полудне від Черновець).

АВСТРІЙЦІ ПОЛОНИЛИ 29.000 МОСКАЛІВ В КАРПАТСЬКИХ БОЯХ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 14. лютого. — В Західній Галичині над рікою Дунайцем не стало ся нічого нового.

Положенє у західних і середних Карпатах загалом в нічім не змінило ся.

В Дуклянськім переході російські напади вже щораз рідші. У східних Карпатах наші війска поступають вперед.

Наші війска прогнали Москалів коло Ясіня (Керешмезе), перейшли опісля Яблоницький перехід і заняли цїлями по обох його боках.

Наші війска в горішній области ріки Прута заняли гірські дороги і **дійшли до Вижниці на Буковині та до Кут, Косова, Делятина і Пасічної.**

Число Москалів, яких наші війска взяли до неволї в останних битвах, виносить 29.000.

АВСТРІЙСЬКО-УГОРСЬКА АРМІЯ ПОСТУПАЄ В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ ПОБІДОНОСНО ВПЕРЕД.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 15. лютого. — Урядово нині оголошено:

В Західній Галичині положенє незмінене.

В Карпатах Москалї пробували уладити новий напад на наші становища в Дуклянськім переході, але відбито їх. Також прогнано сибірські війска з двох недалеких верхів, на яких вони були укріпили ся і прогнано Москалів дальше на північ.

В середних Карпатах вдарили наші війска і німецькі на напираючих Москалів. Битви тривали довго і вкінци прогнано Москалів з їх становищ на лїсистих верхах.

Вчера взяли ми знова до неволї 1000 Москалів.

В полуднево-східній Галичині і на Буковині осягнули ми нові побіди. На полудневий захід від міста Надвірної відбили ми і прогнали Москалів. Дальше здобули наші війска верхи коло Делятина і взяли богато російського війска до неволї.

ЦЇЛИЙ РОСІЙСЬКИЙ ҐЕНЕРАЛЬНИЙ ШТАБ ДІСТАВ СЯ ДО АВСТРІЙСЬКОЇ НЕВОЛЇ.

БЕРЛИН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 15. лютого. Перед двома днями видало австро-угорське міністерство війни у Відни урядову оповістку про побіди австро-угорської і німецької армії на Буковині та про занятє Радовець, але не подало притім подробиць побіди в сїй місцевости над Москалями та занятє її.

Тепер виявило ся, що при занятю Радовець взято в полон цїлий ґенеральний штаб російської армії, яка знаходила ся на Буковині.

Мадярська ґазета „Аз Ешт", яка виходить в Будапешті, столици Угорщини, доносить, що російський ґенеральний штаб, якого головна кватира знаходила ся в Радівцях, не був приготований на скорий наїзд австро-угорських і німецьких війск і вагав ся, яку акцію зачати проти напираючих армій. А тимчасом Австрійці і Німці скорим маршом дійшли посішно під Радівці, **окружили місто з усїх сторін, побили російську залогу, яка намагала ся ще ставити опір і взяли місто в посїданє.**

Російський ґенеральний штаб хотів утїкати, але побачив своє безвихідне положенє, бо місто було в австрійсько-німецьких руках з усїх сторін, і мусїв здати ся на ласку і неласку побідників.

Цїлий російський ґенеральний штаб віддав ся Австрійцям до неволї, окрім самого команданта, котрий з розпуки, що він самий завинив таку соромну невдачу, відібрав собі житє вистрілом з револьвера.

НІМЦЇ ВИДУМАЛИ НОВУ ШТУКУ, АБИ ВІДІВЧИТИ МОСКАЛІВ ВІД ВОЙОВАНЯ НА БАҐНЕТИ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 15. лютого. — **В битвах у Карпатах Німцї зачали уживати нових машин.** Се машини до кидання бом і виливаня горіючих олїв. Прилад до киданя бомб несе двоє людий. Кидають вони бомбами на віддаль 200 до 300 ярдів, як артилерія не може стріляти, а знова прилад до обливаня горіючими оліями несе їх всего на 8 ярдів, але запалює все, чого лише дїткнеть ся. Сього приладу з горіючими оліями уживають Німцї проти Москалів, коли вони ідуть бити ся на баґнети.

Спосіб войованя на баґнети серед російської армії найбільше принятий, але тепер він неможливий з причини нових німецьких машин, які засипають наступаюче військо з баґнетами страшним огнем і жовнїри замісць битись кидають ся гасити на собі огонь і відразу стають ся неспосібні до бою.

В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ:

НА ВАРШАВУ СЬОГО ТИЖНЯ.

ЛОНДОН, 13. лютого. — Німецький цїсар Вільгельм приняв у пятницю на послуханю головного команданта німецької армії на східнім фронті полевого маршалка Гінденбурґа. На нарадї постановлено — як доносять телеґрами — на слїдуючий (значить — на сей) тиждень виконати остаточний напір на Варшаву, столицю російської Польщі і заняти її.

В НІМЕЧЧИНІ:

НОВА ВЕЛИКА ПОБІДА НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ НАД МОСКАЛЯМИ У СХІДНИХ ПРУСАХ.

БЕРЛИН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 13. лютого. — **Німецька армія у Східних Прусах віднесла нову велику побіду над російськими війсками на схід від Мазурських озер.**

Взято там в полон 30.000 Москалів; здобуто богато гармат, машинових карабінів та амуніції. Крім того відтято Москалям і забрано цїлий набір їх північної армії. Число поляглих і ранених Москалів дуже велике. Ся нова побіда над Москалями має рішаюче значінє, бо Москалї тепер раз на все вже зломані у своїх походах на німецьку землю і мусять усунути ся далеко на схід поза свої крїпости, де займуть лише оборонне становище.

МОСКАЛЇ В ПОВНІЙ УТЕЧІ.

БЕРЛИН (бездротна телеґарма), 13. лютого. — **Відворот Москалів у північній части російської Польщі перемінив ся в повну утечу, а побідоносна німецька армія переслїдує їх дальше в напрямі на Варшаву і недалеку крїпость Ново-Ґеорґієвок.**

МОСКАЛЯМ БРАКУЄ ГАРМАТ.

БЕРЛИН (бездротна телеґрама), 13. лютого. — **В битвах коло Мазурських озер виявило ся, що Москалям вже недостає гармат.** Російські війска майже о половину меньше мають тепер гармат ніж мали на початку війни. Через те їм тепер дуже тяжко ставити опір особливо німецькій добре виносаженій артилерії.

СТОЛИЦЯ НІМЕЧЧИНИ ЛИКУЄ.

БЕРЛИН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 13. лютого. — **Цїлий Берлін ликує новою великою побідою полевого маршалка ґенерала фон Гінденбурґа над Москалями у Східних Прусах, на схід від Мазурських озер. Цїле місто прикрашене прапорами і прибрало сьвяточний вигляд. Головні улиці німецької столиці заповнені народом. На вістку про побіду німецького війска у Східних Прусах розпущено всї дїти зі шкіл, щоби взяли участь у сьвяточних радісних походах по місті.**

Тутешні нинїшні раннїшні ґазети величають маршалка Гінденбурґа за нову велику побіду і вказують на се, що **вже усунена всяка небезпека нового наїзду Москалів на Східні Пруси.**

Про велику вагу сеї нової німецької побіди над Москалями говорить і те, що Москалї, як самі се стверджують, **мусять усунути ся дальше на схід, аж поза свої твердинї.**

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬҐІЇ:

НІМЕЦЬКІ ПОБІДИ НАД ФРАНЦУСЬКИМИ ВІЙСКАМИ.

БЕРЛИН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 15. лютого. — Головна управа оголосила нині урядово про побіди німецької армії в Льотаринґії і горішній Альзациї.

Оповіщенє звучить ось-так:

На північний захід від Пон-а-Мусон заняли Німцї місцевість Норрой, а дальше на північний захід відтам здобули гору „верх 365", на якій Французи були укріпили ся. Взято до неволї 150 жовнїрів і двох официрів.

В горах Воґезах здобули Німцї від Французів дві місцевости Гільзен і Оберзенґерн та взяли до неволї 135 жовнїрів.

НА БАЛКАНІ:

СЕРБІЯ ПОСТУПАЄ ПО ЗВІРСЬКИ ТАКСАМО ЯК ЇЇ УЧИТЕЛЬКА РОСІЯ.

СОФІЯ, столиця Болгарії (через Лондон), 11. лютого. — Між сербськими бранцями було богато Македонцїв (Македонцї є народности болгарської), котрі віддали ся добровільно в полон тому, що не хотять служити ворожій Сербії, яка стремить до винародовленя Македонців. Коли австрійські військові власти про се дізнали ся, пустили їх на волю і відіслали до Болгарії, де їх принято як братів.

Тут оповідають вони про страшні жорстокости, яких допускають ся Серби на Македонцях. Серби поступають цїлком таксамо як їх учителї Москалї.

Сербський престолонаслїдник Александер видав проклямацію, в якій хвалить Македонців за хоробрість та обіцює їм конституційні права. На се софійська ґазета „Воля" пише: „Дійсно, ті, що втікли зі Сербії за болгарську границю, дістали тут конституційні права! Алеж нехай Сербія дасть Македонцям бодай л ю д с ь к і права; нехай позволить їм говорити їх рідною болгарською мовою! Не гонїть їх кнутом як Москалї бити ся за сербську справу, яка є для них ворожою! Инакше діждете ся, що вони здіймуть оруже проти вас!"

Ґазета „Камбана" пише: „Кат Македонії осьмілюєть ся хвалити поляглих Македонців по тім, як прогнано богато їх родин з їх рідних хат; як спалено сотки македонських сїл; як позамикано болгарські церкви і школи, **а сьвящеників та учителїв або поубивано або прогнано з їх рідної землї.** І так то поступають зі Славянами — другі „братя" Славяни! А тимчасом між нами (Болгарами) є ще такі славянофіли, котрі сприяють Сербам! Чи вони вірять, аби можна наших братів Македонців инакше освободити ніж мечем і огнем? Македонія аж тодї буде свобідна, як Сербія буде цїлком зломана".

Урядова „Болгарська Телеґрафічна Аґенція" доносить, що Сербія дальше переслїдує Македонців. Втікачі, які приходять до Болгарії, доносять, що Серби попереривали всякі комунікаційні средства поміж поодинокими селами в Македонії і забирають до армії македонських старців у віці від 50-ого до 60-ого року.

Македонія — се простір між Альбанією і Болгарією. Ся країна заселена Болгарами (около 3 міліони). До балканської війни Македонія належала до Туреччини, а по балканській (другій) війнї перед двома роками її розділили між себе побідники над Болгарією — Сербія і Греція.

Цїлию Болгарії було визволити Македонців (вони звуть ся Македонцями від імени свого краю, але по народности є, вони Болгари, бо говорять болгарською мовою і тому всї Македонцї признають ся до національної єдности з Болгарами) з турецької неволї. Але не судило ся. По сьвітлих болгарських побідах над Турками виступили проти Болгарії її союзники — Сербія, Греція і Чорногора, а ще крім того до них долучила ся Румунія й Туреччина і разом зломили Болгарію та ограбили її немилосерно. Приложила до того руку ще й Росія, котра попирала горячо ворогів Болгарії.

Потім побачили Болгари, що вони марно кров проливали, бо їх братя зпід неволї турецької дістали ся під далеко гіршу неволю сербську, а Серби, наслїдуючи Москалів, по звірськи поступають з Македонцями.

Під Туреччиною Македонцї мали доволї свободи. Мали свої церкви, своїх сьвящеників, епископів; мали болгарські школи, гімназії, своїх учителів і т. д. Гімназія в місті Монастирі була вже навіть довгі літа. Все те Македонцї удержували своїм приватним коштом, зі складок цїлого народа. Туреччина на се не давала гроший, але бодай не боронила.

А Серби пійшли слїдом Москалів і почали нищити весь національний доробок своїх братів Славян Македонців — звірським розбоєм, як найдикші опришки.

Дійсно, достойних союзників має Росія! Одинакові — „славянофіли".

АВСТРІЙСЬКО-УГОРСЬКА АРТИЛЄРІЯ ВИСАДИЛА У ВОЗДУХ СЕРБСЬКУ ТВЕРДИНЮ.

БЕРЛИН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 15. лютого. — Досн не було в останнім часї відомостий з австрійського полудневого терену війни, бо акція проти Сербії на якийсь час була здержана. Тимчасом Австро-Угорщина приготовляла ся до нової офензиви (наступаючої виправи) проти Сербії.

Перед кількома днями прийшла була вістка з Цетиня, столичного місточка Чорногори, що австро-угорські війска вдарили на Чорногорців над рікою Дриною, а тепер подають італійські ґазети відомість, яку одержали з Букарешту, столиці Румунії, що **артилерія австро-угорської армії збомбардувала і цїлком знищила сербську твердиню Самандрію.**

Кілька гарматних вистрілів влучило в маґазини стрільного пороху в твердині і висадило їх у воздух. Се доправило вже знищену твердиню.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ЧЕТВЕРТА ЛІСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ УКРАЇНЦІВ. ЦІНА ОДНОЇ ЛІСТИ 15 ЦНТ., ЧОТИРОХ ЛІСТ РАЗОМ 45 ЦНТ. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДІ".

„SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Telephone: 498 Jersey City.

Published by
The Ukrainian National Association of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати лише на адресу:
„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J.. under the Act of March 3. 1879.

За всї оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. Рукописий не звертає ся.

ЯК МОСКАЛЇ ГОСПОДАРИЛИ В ЧЕРНІВЦЯХ.

(52 дни першої московської облоги в столици Буковини.)

Один з членів Союза визволення України їздив з Відня до Черновець, столиці Буковини в місяци падолисті минулого року по уступленю відтам Москалів. Свої враженя з Черновець описав він опісля у „Вістнику союза визволення України", які ми отсе передруковуємо.

Дорога до Черновець вела припадково через Сторожинці. Так якось склало ся. І добре стало ся, **бо я мав нагоду власними очима побачити ті місця, де так „загосподарили ся" Москалї.** Перед Сторожинцями спалений міст. Тільки кінчики палів вистають понад воду. Якийсь дивний спосіб мають Москалї нищеня. Все запалене горить до тла, слїду не лишаєть ся ні по хатї ні по стайнї. Богато такого бачив я під Сторожинцями, головно на передмістю „Майдан". Найбільше потерпіли жидівські хати. Хоч можна сказати, що Москалї не знали розбору: палили та нищили, що могли і, де могли.

До Черновець наспів я по опівночи. Якось сумно і лячно було в місті. Нігде сьвітла, живої душі не побачиш на улици. Десь на рогах улиць то сям то там ходять стрільцї-добровольцї. Се черновецька сторожа. Нараз заблисне перед тобою електрична лїхтарня, зажадають від тебе леґітимації, сьвітло згасне і ти знов ідеш пустими сумними улицями. То так ведеть ся від 20-ого жовтня, відколи нагнали Москалів за Прут. До 4-ої години ходить трамвай (стріткара) від ринку до стації Фольксґартен, до 7-ої години вечером ходять ще подекуди люди, до 10-ої години видно ще сьвітло по домах та по кавярнях, а потім пусто і темно по цїлому місті.

То було в четвер, дня 12-ого падолиста. Того дня була остання канонада. Зачала ся пів до дванайцятої, а покінчила ся о дванайцятій. Ті, що лишили ся в Чернівцях, привикли вже до гарматних стрілів. Але такому, що знав про них тільки з часописий, ніяково було слухати. І лячно і страшно. Добре, що не довго тривало. Австрійські гармати принеболили до мовчанки, продіравивши дві з них і вбивши яких двайцять люда. З того часу стріляння не було. Тільки з рушниць перестрілювало ся наше військо з московським через Прут. Такі перестрілки бувають день-у-день і ніхто на них не звертає уваги. Привикли. І не боїть ся ніхто, бо знають, що позакопувані у добрих ровах, викопаних Москалями, наші жовнїри не пустять ворога на сей бік Прута.

Так на око то Чернівцї не змінили ся за 52 дни російського панованя. На улици Франца кілька вибитих шиб, розвалений комин в одній каменици — тільки всього. Але комина не видно, а щодо шиб, то треба, аби хтось на них показав, щоб побачити, що вони потріскали від шрапнелїв. На око, як кажу, Чернівцї ті самі. Тільки-ж на око воно так. Дійсно місто дуже перемінило ся. Улиці і в день порожні. Як із ринку коло 11. години заберуть ся перекупки, то мало кого там побачиш. Коло трамваїв увихають ся кілька жидянят, що продають часописи, напроти готелю „Під чорним орлом" лаєть ся кількох візників, недалеко ратуша проходжуєть ся сторожа, от і все. Крамницї навіть у ринку в більшости позамикані, бо купцї повтїкали. А й на бічних улицях сила мешкань порожних. Хто не встиг утїкти перше, стараєть ся се зробити тепер. Ще й доси сторчать по вікнах образи сьвятих, навіть по жидівських домах. Ті сьвяті мали боронити мешканців перед Москалями. Та мешканцям пощастило якось утїкти з міста, а сьвяті полишали ся. Ще щось нового бачиш в Чернівцях: розвозять правильно воду по домах. Водопроводи перервані, бо Роґізна в московських руках, тож нема иншої ради як розвозити воду.

Се все таке, що кидаєть ся в очи на перший погляд. Але щоби зрозуміти, що перетерпіли наші люди за час пробуваня в Чернівцях Москалів, то для того мало таких оглядин. Треба влїзти в душу тих, що не мали спромоги кинути міста з початком серпня. Матеріяльно вони не потерпіли. Хотинські перекупки (Хотин — се місто в Бесарабії в Росії, над Днїстром, 10 миль від Черновець) довозили за дешеву цїну харчів. Маґістрат видрукував паперові гроші і ґенерал Навроцький не хотів, щоб „його люди мерли з голоду". Але морально натерпіли ся вони не мало, а натерпіли ся передівсїм українські інтелїґенти.

Ще доки не було в Чернівцях капапа Ґеровського, можна було витримати, бодай можна було спокійно ходити по улицях та спати у своїй власній хатї. Як його іменовано адютантом ґубернатора Євреїнова, **почали ся арештованя української інтелїґенції.** Першим попав жертвою п. Топущак, інструктор „Січових буковинських Стрільців". Не було в Чернівцях д-ра Кушніра, редактора ґазети „Украініше Рундшав", то Москалї вдоволили ся його братом Львом і заарештували його. Топущака арештовано за орґанізацію Січових Стрільців на Буковинї. Мимо великих зусиль не вдало ся ні його ні Кушніра увільнити з тюрми: їх обох вивезено до Росії і там їх чекає сумна доля... Із справою Топущака вяжеть ся арештоване ще ось яких Українців: Олександра Поповича, Модеста Левицького, Теофіля Бриндзана, Евгена Шушковського і Сергія Білика. Кождого з них продержали більше як тиждень у тюрмі, домагали ся вияснення в справі орґанізації Січових Стрільців, а коли виявило ся, що арештовані до тої справи непричасні, випущено їх на волю. За ту саму річ хотїли арештувати і краєвого інспектора п. Антона Клима, бо його уважали основником стрілецької орґанізації на Буковинї. Але не застала його поліція дома. Що мусїла витерпіти його жінка, коли російський жандарм грозив їй смертю, як не зрадить місця пробутку свого чоловіка, се можна собі вже уявити. Крім того шукала ще поліція за пп. Ясеницькими (надрадником і урядником краєвого виділу) і за проф. Володимиром Федоровичем, настоятелем хлопячої бурси, ім. Юрія Федьковича. Та ні одного ні другого ні третого не застала поліція дома. Загалом українські інтелїґенти майже нїколи не ночували дома, бо знали, що їх чекає. З того нервового, неправильного житя, відвічного утїканя з одного дому до другого на ніч занедужав наприклад небезпечно д-р Кузєля, який тільки тому лишив ся в Чернівцях, що дав слово бурмістрови д-р Вайсельберґови, що його не кине... Про посла Спинула, його арештоване і вивезене до Росії можна було читати і в инших часописах.

І богато ревізій робили Москалї в Українців. Доми послів: Василька, Пігуляка, Омеляна Поповича, Галїпа, Семаки, мешкане інжінера Ілїї Поповича перешукали дуже докладно і по російськи, а що панів дому не найшли, вдоволили ся конфіскатою деяких книг і переписки. Найбільше шкоди потерпів д-р. Галїп, бож у нього була дуже гарна лїтературна переписка. В посла Пігуляка покрадено всю постіль, але не знати, хто се зробив. Та коли сього не зробили Москалї самі, то зробила се голота, на їх приказ. Що-ж мала до роботи арештою російська міська сторожа, зложена з міської наволочі, випущених із тюрми злочинців? Отся сторожа знала використати своє становище і крала та плюндрувала, де могла.

Цїлком явно говорили в Чернівцях про арештоване всіх Українців, що лишили ся в місті. На основі захопленої з „Українського Касина" книжки зладжено осібний спис людий, яких мали арештувати. Велику прислугу робив Москалям у тім напрямі „бувалий" юноша Роман, великий приятель Ґеровського, родом зі Серету, і піп Велиґорський з Валяви. Бували такі випадки, що Роман арештував на свою руку, без поліції, без письма в руках (професора Бриндзана), а як йому дехто закидав, що се нечесна робота, він вимовляв ся, що се його служба! Масові арештованя мали начати ся по 20-ім жовтня, але Москалї не встигли перевести свого пляну в житє, бо 21. жовтня вони мусїли покинути Чернівцї, а разом з ними щезли враз із Ґеровським та Євреїновом — Роман, Велиґорський і більша половина славної міської сторожі!

Як оголошено в Чернівцях розпорядок губернатора Бобринського зі Львова, підписаний і Євреїновом — яким **заборонено купувати і мати закордонні (отже й австрійські) виданя, писані українською мовою, в ворожі російській державі**, почали ся в поодиноких українських домах нищеня українських книжок. Богато скарбів пожер огонь. У серце краяло ся, як чуло ся оповіданя матерів книжок, що вони поробили зі своїми бібліотеками. А дивувати ся нема тут чого, бож під клявзулю „ворожий" можна підвести і найневиннійшу річ, за що грозила кара 3000 карбованців або 30 днів російської тюрми. Ось витягнув, закопав денецьо, або і скрив — та яке там було копане, коли кождої хвилї міг наскочити якийнебудь Роман і запроторити людину просто до тюрми...

Український „Народний Дім" перемінено в поліцейський „участок". В льокалях приватної женської учительської семинарії, удержуваної товариством „Українська Школа", містила ся цїлий час російська поліція. З маєтком школи обійшли ся Москалї просто по дикому. Шафи порозбивали, бібліотечні книжки порозкидали по підлозї у сїнях, понищили шкільні прилади... Що міг позбирати шкільний слуга, те ще зберегло ся, та того всього лишило ся дуже мало. В „Українській Касї", що містить ся також у „Народнім Домі", переведено докладну ревізію і забрано не тільки деякі касові книжки та векслї, але й приватну переписку директора, що пішов на війну. В кімнатах „Жіночої Громади", де містила ся чудова збірка вишивок, порозбивали Москалї шафи, порозкидали річи, що в них були, а богато дечого позабирали зі собою. Українську друкарню запечатали і не позволили її вилагоджувати якінебудь роботи. Свої оповістки та прикази друкували Москалї в „Общественной" друкарні, у тій самій, у якій колись Ґеровський, як ще був австрійським підданцем, друкував свою ґаздиньку „Русскую Правду".

Виїздячи з Черновець, Москалї вивезли з „Народного Дому" дві великі паки якихось річий. Що се було, не знати. Здаєть ся нічого з нашого національного майна, крім видань „Української Школи" і „Руської Бесіди" та портрету інсп. Поповича, не забрали. Слуга „Народного Дому" замітив злобно, що се певно фляшки з вином та коняком, які поконфіскували Москалї черновецьким купцям і склали в своїм „участку". Взяли се, що їм треба. Протоколи „Народного Дому", які взяв до перегляду Ґеровський, лишили ся в приватнім мешканю президента, де сидів „пан адютант". То так вони не пропали, бо правительство тепер їх певно зберегло з усїми своїми річами.

Заходив я до друкарнї. Питав ся я, чи не зберегла ся бодай коректа відозви „Ради Українців на Буковинї", зложеної з представників усїх партійних відтинків, заснованої з кінцем серпня. Хотїло ся бодай на памятку привезти коректу якої документ, що була така Рада. Директор друкарнї заявив, що нї коректи нема нї складу. Зараз таки, як тільки зірвано мости, він знищив одно і друге... Шкода, що так стало ся. Бож відозва Ради поясняла вагу хвилї для всї Українців, а з осібна для Українців на Буковинї, нагадувала нам обовязки підчас війни, загрівала до боротьби з Москалем, ставляючи перед очи всї кривди, які терпів наш нарід від непамяти від Москалів, — а на кінци повідомила про орґанізацію Січових Стрільців для Буковини та закликала народ на Буковині ставати у ряди Січових Дружин... Пропала і рукопись і склад і коректа, — та на се нема ради. Директор друкарні не міг инакше зробити. Він і так цілих 52 дни московської неволї не ночував дома, бо за ним шукали, та вдоволили ся вкінци арештованем брата його, який спольщив ся і навіть не признаєть ся до української народности...

Отсе вам загальна картина московської господарки щодо Українців. **Народ відітхнув повнійше, як явило ся наше військо.** Зараз таки і прокинуло ся національне житє. Зараз таки другого дня появило ся число народної часописи „Народний Голос". У вступній статї редакція витає наші війска, подає короткі відомости з війни, а наконець остерігає людий, по більшій части Жидів, що дешевим коштом, дорогою доносів і инших низких вчинків старали ся заслужити собі імя добрих патріотів, щоб не провокували нашого народа, який тішить ся з приходу австрійських військ не меньше як вони. Доси появило ся 3 числа „Народного Голосу". Їх купують міщани на розхват. Воно й не диво. Бож се своя власна, рідна часопись, що осьвітлює воєнні події з українського становища, подає правдиві вісти. За московських часів такої ґазети не було і треба було читати російські відомости хотинського земства, які вже розібрали були Австрію і знищили до тла її армію. Крім того виходить далї „Нова Буковина" і її перше число з 19. падолиста 1914. містить у собі богато передруків з видань „Союза визволеня України".

Щодо настрою — то він у Чернівцях серед міщанства й інтелїґенції дуже гарний. Час московського панованя не знищив нї трохи в населеню одушевленя до війни, не погребав надій, які носили в своїх серцях Українцї-міщани. Богато зворушливих прикладів можна на се подати. **Одна наприклад міщанка мала вже трох синів у бою, а тепер з великою радостю післала останного до Січових Стрільців**, а знов один міщанин усїх своїх синів вислав добровольцями — двох з них уже тепер по уступленю Москалів. День у день мали наші міщани Служби Божі за здоровлє цїсаря Франц Йосифа, за побіду австрійської зброї. Міщан піддержувала дуже українське духовенство, яке вже мало для нього слова потїхи й надії: Становище українського сьвященства було як слїд. Цїлий час підчас Служби поминали в гр.-кат. церкві австрійського цїсаря.

Серед молодїжи, яка ще лишила ся в Чернівцях, вербують ся Січові Стрільцї і військова комісія день у день асентирує по кількох і висилає до Відня. І при тім асентируну було кілька зворушливих сцен. Пятнайцятилїтний гімназист Сиротюк втїк майже босий і простоволосий, без зимової одежі з дому від батька, який не хотїв його пустити до війська ізза його слабого здоровля, дав ся асентирувати і виїхав. Одного слабого на серце комісія двічи відкидала, а він таки впросив ся. Між дівчатами найшло ся досї яких 15, що хотять пійти у слїди дївчат Галечківни і Степанівни. Коли їх переконувано, що вони за слабі, що вони тільки перешкаджати-муть і що зрештою їх не приймуть, бо не знати, чи і хлопців приймуть, вони попадали в плач, але від постанови своєї не відступали. Гарні дівчата!...

Ще одна гарна річ. До Черновець дійшла чутка про орґанізацію **Гуцульського Леґіону**. Зараз знайшло ся до 20 інтелїґентів, що рішили ся пійти у гори, помагати утворенню такого леґіону. І в рядах вони готові стати, і в перебраню Гуцула бороти ся з московськими наїзниками.

А колиб ви знали, яке одушевлене викликали виданя „Союза". Я привіз по одному примірникови українського і нїмецького виданя. Молодїж розривала ся над ними. За день оба примірники були такі помяті та понищені, що вже з них нїчого не можна було вичитати. Деж таки! Своя часопись та ще й така! Про „Дїло" десь-хтось із них чув, хоч, правду кажучи, не довіряв, що є щось такого, а про „Союз" і його роботу нїкому не снило ся. Тепер в Чернівцях уже всї знають про дїяльність „Союза" — просили тільки на милий Бiг посилати їм оба виданя для самих і для пропаґанди між своїми й чужими на Буковинї. Зрештою нїмецьку публику поінформувала потрохи ґазета „Черновіцер Таґблят" і передрукувала навіть статю проф. Ястрова у однім із своїх чисел.

Ось мої спостереженя із поїздки до Черновець.

С.

ПОЛЯКИ НА СЛУЖБІ РОСІЇ.

Телєґрами з Петроґраду доносять осьщо:

Прилюдна опінія в Росії, а головно союз російських земств в Москві очікували дуже нетерпеливо здїйснення обіцянки найвисшого вожда щодо автономії Польщі. Тепер ріжні товариства і політичні орґанізації, що в часї війни дійшли до порозуміня між Поляками й Москалями, вистарали ся у великого князя Миколи Миколаєвича о дозвіл на орґанізоване польських добровольців з польськими хоругвами й польською командою. З тих добровольців повстане польська армія під проводом ґенерала Іванова. **Ся армія буде воювати в Галичині й на Буковині.**

От московська ласка для Поляків: дозволяють їм орґанізувати своє військо і висилати не на Німця, але... на своїх братів, бо в Галичині воюють польські добровольці. І польські часописи вдарили у великий давін — але не тривоги, лише радости! Москаль „позволив" веселаскавийше утворити польське військо для поборювання другого польського війська. Що иншого, як хто йде з чужого розказу до війни, але збирати військо добровольно і йти проти своїх рідних братів і проти Австрії, в якій вони мали більші права, ніж в своїй власній державі — то се скінчена глупота. Забули сараки і за Москаля і за Пруса, а йдуть проти своїх! Га, „кого Бог хоче покарати, тому розум відбере".

І не кінчить ся на збираню добровольців в російській Польщі, але ще й з Америки хочуть дістати поміч і тепер оголошують в польських американських часописях зазив, щоб добровольці їхали до Росії „в оборонї „гонору" народа і мученної вітчини". Справді, мучениця та польська вітчина, коли самі свої її бють і живцем закопують.

З ГАЛИЧИНИ.

Новий рік у Львові.

„Прикарпатская Русь" доносить: На новий рік латинського обряду відбувало ся у львівським ратуши урочисте приняте. Польська суспільність у Львові складала желаня президентови Рутовському за те, що в тяжких часах він витримав на своїм становиску і ратував місто. З „достойників" прибули до президента: оба архиепископи. Більчевський і Теодорович, ґр. Лев Пінінський, ґр. Генрик Бадені, президенти судів разом зі судовими урядниками, представителї університету й полїтехніки і представителї ріжних польських товариств. Се манїфестаційне сьвяткованє нового року вказує на тиху орґанізацію Поляків, котра виходить на яву лише підчас римо-католицьких сьвят, бо вони лише під таким позором можуть збирати ся. Таксамо робили вони в часах найтяжшого переслїдуваня в Росії.

Поміч для урядників.

Президент Львова др. Рутовський одержав дозвіл на виплату зачету на пенсію державним урядникам у Львові. Справу затверджено згідно з внесенем президії міста і банкирів. Спосіб виплачуваня зачетів вже готовий і за кілька днїв урядники дістануть гроші. В той спосіб улекшить ся нужду урядників, яка ставала вже нестерпною.

Російські школи.

Шкільна комісія „Галицко-русского общества" узнала за конечне отворити в Галичині около 3000 російських шкіл. Але, що „общество" не має ані гроший на отворене такого числа шкіл, ані відповідного числа учителїв, тому на разі тих шкіл буде меньше. В Петроґрадї й Києві будуть отворені учительські семинарії, які мають виховати учителїв для російських шкіл в Галичині.

Смерть професора Гадачка.

Дня 19. грудня помер у Львові професор львівського університету др. Гадачек. Він був спеціяліст від археольоґії, а звісним був з сього, що один з не многих прихильно відносив ся до Українців. Причини його смерти часописи не подають.

ВІСТИ З РОСІЙСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Редакція віденської української ґазети „Вістник Союза визволення України" дістала нові звістки з російської України про те, як пройшла мобілізація, що значно доповнюють відомости, подані вже в попередних дописях сеї ґазети. Отсе передруковуємо ті вісти:

В Катеринославі.

При першій мобілїзації в Катеринославі трафив ся ось-який випадок: Біля „воїнського начальника", який в місті збирав резервістів, стояв один чорносотенець. Він зажадав від зібраних, щоб співали „Боже, царя храни" і зробили патріотичну манїфестацію. **Тоді підійшов до нього один робітник, вихопив з його рук прапор, поломав держак і потоптав ногами прапор.** Присутні поліцаї почали стріляти до робітника і поранили його. Робітники почали шуміти, але ціла подія скінчила ся тим разом без більшого.

Другий випадок зайшов на базарі: пяний поліцай попав в суперечку з резервістом і зранив його в руку. Зараз пійшли про се відомости поміж резервістів, вони збирались вечерами коло трамваїв, перешукували, чи нема поліцая, а знайшовши, відбирали в нього зброю, ламали шаблю і били. Околодочному поломали також шаблю, відібрали револьвер і побили тяжко.

Жінки резервістів і самі-ж таки резервісти збирались коло міської управи і демонстрували з приводу розділу запомог для родин резервістів. Поліції приводилось тяжко розганяти товпу де-

монстрантів; приходило до поважних заворушень.

Ґазета „Придніпровський Край" писала ось-яке: „Численна товпа робітників і майстрових (зелізничників) зі співом народного гимну і з криками „ура" проходила по проспекту" і т. д.

В дійсности ходило купками по кількадесять малих хлопців і учеників з дуже глупим виразом лиця, несли російський і сербський прапорчики і співали „Боже, царя храни" та сербський народний гимн. Проходили часто з неможливо дикою музикою; з прохожих, які відносились до всього того байдужно, здирали силою шапки. От такі се були манїфестації.

Тойже сам „Придніпровський Край" подав ще ось-який випадок, який як не мож красше показує душу „истинно русского" патріота в час вибуху війни.

В Одесі ішов улицею мущина, який мав вус підкручений бадьоро в гору. Чорносотенцям видалось се непатріотичним, а може і „неблагонадежним", бо такі вуси має німецький цісар Вільгельм. Вони підійшли до нього і зажадали, щоб зараз опустив вуси вниз.

В Києві.

В Києві вийшла в перший час мобілізації ось-яка справа: Один робітник Українець не хотів піти на війну, кажучи: **„Я Українець і проти Українців не піду, не можу"**. Сказав се в присутности більшого відділу війска і офіцирів. **Його слова зробили величезне вражінє на всіх салдатів, з яких більшість були Українці і всі вони так і остовпіли.** В сю-ж мить скочили до нього два офіцири з витягненими шаблями і арештували його. **По кількох днях його розстріляно.**

НАШ ПРАПОР.

Ось, високо він над нами —
Стяг, осьвячений в борбах,
Гей, хто з нами, не з рабами,
Хто стоптав ганебний страх, —
Станьмо вкупі й за Вкраїну
Биймось, биймось до загину!
Глянь, написано на ньому:
Воля — сонце! Волї нам!
Воля духови людському
І робітницьким рукам!
Вернем волю на Вкраїну, —
Биймось, биймось до загину!
Ось він кличе, ось він має, —
Станьмо ми всї навкруги!
Грім і пекло не злякає,
Згинуть наші вороги!
Гей за стяг наш, за Вкраїну
Биймось, биймось до загину!

(В. С. В. У.)

Відень, 31. грудня, 1914. р.

ЛИСТИ З УГОРСЬКОЇ РУСИ.

Безнастанно читаємо в ріжних часописях про татарські подвиги орд московського війска, про брутальність та звірства, яких допускали ся вони в Галичині, Східних Прусах, Буковині та на Угорській Руси. Богато було таких, що не хотїли тому вірити, аби щось подібного могло діяти ся в теперішнім часі. Попросту брано сї ґазетні новини за незвичайно пересадні вісти, обчислені на сензацію. І не вірено тому мимо оповідань наочних сьвідків, Американців, які повернули тут з Галичини і Угорської Руси і се все, що описували, бачили на власні очи. Бо по просту людський ум не годен був погодити ся з гадкою, аби з ласки Москалів у XX-ім столїтю могла повернути нова татарщина, перед якою ся з XIII. столїтя блїдніє як невинна дїточа забавка.

Приклонники Москалів а зрадники нашого народу безлично брехали, заперечуючи усї ті сьвідоцтва Американців, наочних сьвідків. І тепер починають приходити письменні документи з Галичини і Угорської Руси, які потверджують вповні усе все, що тут писали уже нераз наші й анґлійські часописи. І хоч в моїх руках находить ся більше число оттаких писем, я зачну від двох, які роблять потрясаюче вражінє на кождого, хоч би він був навіть і найбільшим москвофілом.

Сї листи писав о. Теодор Ладомирський, котрий передше був довший час в Америцї і на короткий відпочинок переїхав до старого краю, до Яблінки (горішний Земплин). Сї листи є доказом сего варварства, яке в теперішнім столїтю воскресили московські дикуни.

Перший лист звучить:

„28. падолиста 1914. Анґлійські часописи брешуть, коли пишуть про француські і російські побіди. Їм удало ся деякі позиції заняти, та навіть і до Угорщини впасти, але відси з кровавою головою утїкають назад. Так і до Земплина вони залізли, але між Гуменним а Барковом так їх набили наші, що лиш дещо з них лишило ся на показ. І так іде заєдно. Що ми остаточно побідимо, то про се у нас ніхто навіть і не сумнїває ся. І се також не послїдна річ, що ми маємо около 300.000 московських бранців. Більше і обширнійше напишу опісля. — З поздоровленєм о. Т. Л."

Другий лист звучить:

„Кевсеґ, дня 5. січня 1915. Дорогий Евгене! Як з дати можеш видіти, ми ще перебуваємо в Кевсеґу та і тут будемо сьвяткувати Різдвяні Сьвята. Коло самої Яблінки (Земплинська) точать ся тепер борби, та наші лїпше держать ся від московських орд. Ти певно вже много злого чув про Москалів, але то все лиш безконечно малесенький процент їх злодійства. Московські дїла переходять людську уяву. І коли Ти їх ненавидів дотепер, то від тепер ся ненависть нехай о 1000 процент побільшить ся; і бий їх, де лиш можеш, бо не заслугують на пощаду. Навіть і на казальници можеш се вихіснувати і представити, до якої варварської нациї ідуть сї, що йдуть на шизму, або приклонюють ся до панславізму. Я подам тут пару вірних случаїв.

„Часть наших сьвящеників не утікла в часї московського наїзду, сподїваючи ся, що чейже спокійних, безборонних людий вони не будуть напаствувати. **Але гірко помилили ся.** З Гуменної о. Кутку, руського сьвященика, не досить, що чисто обрабували, але і страшно побили. Се само зробили з о. Ройковичом, о. Іваном Ґойдичом і другими. Паписького (*Paphaza*, тутки є *послїдна почта для Яблінки*) римо-католицького сьвященика обдерли до нага і привязали його до ясел в стайни і так держали його через два дни. Жінки і дївчата насилували-безчестили. Між ними і Д. так, що тепер тяжко хора лежить. І так се робили всюди, де лиш прийшли. **Не пошанували і наш бідний нарід. І один хосен маємо вже і тепер з московського нападу: Верховина наша раз на завсїди витверезила ся з московської шизми та панславізму, бо з такою диною чередою не хоче почувати ся до ніякої спільности навіть і найтемнїйший наш селянин.**

„Сї події можеш опублїкувати сьміло, бо се є самі дійсні факти. І наше село знищили до чиста і ми тепер нічого не маємо. Парохіяльний дім цїлком збурений. Але про се пізнїйше. — Цїлую Вас з любовю, о. Т. Л."

Подаючи сї перші листи до відома нашому громадянству, прошу уклінно сї листи опубликувати і по других руських і неруських часописях. Думаю, що ІІІ. Редактори, які щиро трудять ся для нашого руського народу, чи то з Галичини чи з Угорщини, у своїх часописях помістять отсї стрічки для інформациї і осьвідомленя своїх читачів.

о. Евген Петрашович.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист писаний з Пикулич (повіт Перемишль) на початку війни, а прийшов до Америки аж 2. січня б. р.

Найдорозші Братя! Доношу Вам, що страшна хвиля наступила; треба іти боронити Вітчину. З дня на день, з години на годину очікуємо „абмаршу". Ужесьмо спаковані, тілько чекаємо розказу до того страшного, а може і остатного „абмаршу". Резерви тільки нарокувало, що не мають де спати і всьо чекає спаковане. Ой хто знає, Тоню і Ти Ясю, нім той лист дійде до Вас, де ми будемо; може і знаку з нас не буде; але всьо Божа воля. Навіть не знаю, чи той лист дійде уже до Вас, бо вже листи отворені я дістав з нашого місточка рідненького.

Дорогії Братя! Най Вам Господь Бог заплатить за Ваше добре серце за тих 20 корон, які Ви нам прислали, бо мусїлибисьмо були без одного сотика виїхати на той кровавий танець. Але Бог Вас до того натхнув, бо Він над нами як в день так в ночи завсїди чуває і знає наше поводженє. Ох, дорогі Братя, серце кровю заливає ся, що в таких молоденьких лїтах треба йти під ті шрапнелї, під ті гармати тай під ті острі мечі, котрі ми зафасували. Але що робити! Треба йти відважно і боронити Вітчину, щоби наш нарід спокійно спав. Тепер доношу Вам про нужду, яка панує в нашім краю. Неодин гине без кавалка хлїба і не знати, що буде далї. Ох, жаль менї за Родичами, що і вони такі бідненькі. Нас повиховували, не одну ніч недоспали, собі кришку хлїба від своєї губи віднимали, а нам подали і тепер їм велике горе. Не забувайте, Братчики, за них бідних, не забувайте! Не можу більше писати, бо серце кровю заливає ся, рука менї трясе ся. Ми мали нинька їхати до шайби, а тимчасом поїдемо на живу шайбу і то чекаємо години. Брат Николай яко капраль десь нинї має цоверну́ти з пляцу, бо він поїхав наперед кватири шукати. Дорогі Братя! Кінчу той лист і відразу працаю ся з Вами, бо нім той лист до Вас дійде, то хто знає, чи будемо вже жити на тім сьвітї... Але Пан Біг добрий! — не правда? Тож пращаємо Вас обидва Ваші рідні братя. Бувай здоров, Тоню! Бувай здоров Ясю! Желаємо Вам щастя, здоровля і всього добра. Дай Вам, Боже, як найлїпше, що собі в Бога желаєте. А як котрий з нас лишить ся при житю, то ще колись може побачимо ся. Дай Боже! Дорогі Братя! Памятайте за наших Родичів, бо вони нас виховали, а тепер, бідненькі, самі лишили ся. Ох, Боже, дай менї тоє витримати, бо от-от прийде година і кінець нашого молодого житя! Сервус, Тоню! Сервус Ясю! Може той лист буде остатний, то сховайте собі його на памятку. Буде памятка, що Ваші братя рідні, обидва канонери: формайстер Йосиф і капраль Николай Костирка, сини Василя і Розалії Костирків з Роздолу, повіт Жидачів, в 1914 році пійшли на війну і... Бувайте здорові, а нам щасть Боже!

II.

Лист писаний братом до сестри дня 5. грудня м. р. Александер Бойчук доносить своїй сестрі в Бостонї, Масс., що ходить тепер по цивільному і працює при військовім збіжевім маґазинї (перенесенім з Ярослава) в містї Оломунци на Моравії. Він дуже тужить за родиною, бо не знає, чи вони ще жиють і чи мають чим поживити ся. Каже також, що його рідне село (яке?) випалене від моста аж по церкву. Страшно в селї виглядає і в цїлім краю і війнї кінця не видно. Він вірить, що Всевишний Господь допоможе перенести людям той смуток і журбу і дасть побіду над нашими ворогами.

III.

Лист писаний 10. грудня м. р. Григорієм Денисом, який служить при військовім телєґрафі в Любушках (Герцеґовина).

„Дорогий Брате! Про війну я Тобі писати обширно не можу, бо не вільно. З дому я не маю ніякої вісти, бо тепер більша часть Галичини в инших руках. Тут у нас (в Герцеґовинї) всьо подорожіло, а як так довше потягне, то тяжко буде вижити. Я гадаю, що за божою помочию ми виграємо, але впаде богато людий, то ся може розуміти. Нам всюди добре іде, але зі Сербією найлїпше, бо вона буде в короткім часї готова зі всїм. Моя служба не дуже тяжка. Я нічого не роблю, лише мушу бути завше на ногах і скакати там і назад з телєґрамами і письмами. В Герцеґовинї нема ще снїгу (тут в деяких роках не буває його і цїлу зиму), але зима однаково є: без снїгу ще гірша ніж зі снїгом. Тут покликані до війска від 20 до 36 лїт всї ті, котрі не були асентировані, але до військової служби спосібні. Вони тепер учать ся муштри (екзецирки), щоби були готові, як їх буде потрібно.

УКРАЇНЦІ З ГАЛИЧИНИ НА СИБІР.

В половинї січня прибув до Відня один академик зі Львова та привіз деякі новости з Галичини. Він оповідає, що Москалї бісять ся й арештують Українців.

Адвоната д-ра Андрія Коса з Калуша з початку арештовано, опісля увязнено, а наконець сковано в кайдани й **вивезено до Росії**, мабуть до Одеси. Пароха з Горуцка, пов. Дрогобич, **о. Скобельського** арештовано й вивезено на Сибір, таксамо **о. Володимира Гоцького** пароха з Колоденця, пов. Жовква. Пароха з Мшани коло Львова, **о. Левицького** хотїли також вислати до Росії, але він зложив достоїнство і відрік ся парохії і його не вислали. У Львові звісні імена вісьмох парохів, що їх вислано на Сибір.

Найгірше бісять ся в Галичинї москвофіли, яких Поляки навмисно не арештували. Сї зрадники-запроданцї доносять на кождого Українця, що він шпіон (!) Кромі сьвящеників арештовано богато урядників, учителів і академиків Українців.

Українські парохії „очищують" в отсей спосіб від сьвящеників Українців: До сьвященика доставляють полонених ополченців. Їм обіцюють Москалї, що вони будуть могли лишити ся в селї, коли їх піп відбере від них присягу вірности російському цареви. Але сьвященик не хоче відбирати присяги; його сейчас бють кольбами й забирають зі села, навіть не знати куда.

Такими лайдацтвами **підбурюють** також Москалї **хлопів проти своїх провідників.** Полоненим кажуть Москалї так: „Ми хотїли вас пустити до дому, але ваш піп не хотів вас заприсягнути і ви мусите тут сидїти. Ваші Українцї отже, се зрадники".

Передівсїм **плїндрують Москалї мешканя й церкви українських сьвящеників.** Опісля їх замикають і запечатують. Коли опісля зголосить ся якийсь сьвященик русофіл, так йому сейчас дають сю парохію, коли вона лїпша від його парохії. І тому в своїм інтересї роблять русофільські попи доноси на парохів-Українців.

В Станиславові забрали Москалї всїх членів **епископської консисторії** й інтернували їх в Кнїгининї. Консисторію „доповнено" російськими батюшками. Грецько-кол[и]цьку **катедру в Станиславові перемінено вже також на православну...**

РОДИМЦІ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКР. НАР. СОЮЗА!

БАЙОНЦІ!

Тов. Український Поступовий Клюб скликує **НАРОДНІ ЗБОРИ** **на день 20-го лютого 1915 р.** **Початок точно о 7. год. вечер.** **Вступ вільний.**

Українцї! Чи знаєте, які часи переживає під нинїшну хвилю Україна? Тяжкі часи!... Ворог напосїв ся і хоче знищити цїлий український нарід, мордує, убиває, в кайдани заковує всїх, хто лиш упімне ся о наш поневолений нарід! Чиж маємо байдужно дивитись і терпіти обиду, яку голосять московські наймити? Ні! Ми станьмо до бою за правду всї як один, бо вже досить нам московського ярма. Покажім перед сьвітом, що ми нарід, котрий знає свою історію і вміє упімнутись о свої права. Тож на зборах нехай не бракне анї одного Українця і Українки. Йдїть на збори зі словами на устах, що

Встане Україна, дух правди засьвітить
І помолять ся на волї
Невільничі дїти. 19-20

За вічевий комітет:

Кузь Гриник, Нестор Закалюжний, Юрко Копій і Федько Чайка.

ДНЯ 21. ЛЮТОГО 1915

відбуде ся

в Юнїон Гол в Маґнерсвіл, Па., велике представленє

„БЛУДНИЙ СИН"

Сценїчний образ з житя наших іміґрантів в Америці в 4 актах зі співами.

На дохід гр. кат. церквей сьв. Петра і Павла і сьв. О. Николая.

ПОЧАТОК О ГОД. 4. ПОПОЛ.

Вступ 45 цнт. Для дїтий 20 цнт.

На се представленє запрашає всїх Русинів проживаючих в околиці Майнерсвіл

КОМІТЕТ.

РЕКОРДОВЕ СПРАВОЗДАНЄ У. Н. СОЮЗА

за місяць січень 1915 р.

(Конець).

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕНЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 191. Біланич Йосиф, Барник Михаїл, Филь Дмитро, Филь Деродій, Голубовський Ілія, Гучко Яків, Горішний Іван, Гучко Іван, Яцевич Методій, Янчак Ілія, Коваль Михаїл, Кріль Максим, Куґут Дмитро, Лісовський Григорій, Мента Петро, Ольшанецький Франц, Онисько Миколай, Пакош Кирило, Повалюк Василь, Шипрналь Іван, Телячка Миколай, Заричанський Михаїл, Пристайко Юрій.

В. 192. Тимчишин Семко, Плїшик Стефан, Брикайло Василь, Береза Володимир, Данилейко Анастазія, Фира Іван, Полїтило Іван, Глеба Максим, Гривнак Михаїл, Гривнак Григорій, Ґлоґовський Володислав, Дзюба Ілько, Сеник Яків, Бурчицький Стефан, Фелїнчук Василь, Вівчар Петро, Васильків Василь, Кульчицький Андрій, Шимин Федько, Ґлоґовська Ганя.

Від. 193. суспендований.

В. 193. Бувайців Марія, Чарнета Юрій, Чуприк Іван, Чоґрай Павло, Циприх Йосиф, Цап Яків, Циприх Анна, Дзюрка Йосиф, Двсдаїц Андрій, Фітжик Іван, Ґалант Антоній, Ґарґаш Іван, Ґалант Йосиф, Грибак Василь, Гриньшиц Тома, Юрчак Павло, Кошка Матвій, Кишшек Войтек, Кашуба Михайло, Лонцович Тома, Лазарський Володислав, Лукей Василь, Михалик Юрко, Млекош Франко, Мадун Францїшек, Мельник Дмитро, Маман Іван, Недрощик Яків, Ольхова Володислав, Піль Антін, Павлюк Юрій, Пасьонек Йосиф, Стасів Стефан, Стжалчиньский Іван, Стойко Николай, Щурик Михайло, Войталь Марко.

В. 194. Бородай Йосиф, Менюк Дмитро, Вовк Дмитро, Сохорович Іван, Гусак Анна, Паламар Андрій.

Від. 197. зістав суспендований і зреформований.

В. 197. Блендей Стефан, Дранчак Стефан, Филип Михаїл, Гарчар Андрій, Юрко Іван, Кішеда Михаїл, Лисак Стефан, Місячик Вінцентий, Марущак Іван, Мізенько Андрій, Саксон Михаїл мол., Саксон Михаїл стар., Волянський Онуфрий, Досяк Миколай, Марко Іван, Янощак Стефан І., Мартикович Іван.

Від. 198. зістав суспендований і зреформований.

В. 198. Білик Андрій, Корнило Павло, Кобес Йосиф, Кривий Филїмон, Кривий Роман, Леуш Григорій, Прохира Іван, Сидор Олекса, Шиделко Йосиф, Тимків Григорій, Веклевський Станїслав, Стружк Іван, Шіяк Іван, Зацний Ілярий, Вишанський Андрій.

В. 200. Ворона Михаїл.

В. 202. Сеханецька Анна.

В. 203. Валко Іван.

В. 205. Гавриляк Андрій, Тирек Кароль.

В. 206. Тригубчак Миколай, Волянський Бенедикт, Рикович Іван, Пророчок Михаїл.

В. 207. Орлич Дмитро.

В. 209. Андрушко Михаїл, Дорин Юрій, Поточняк Дмитро, Проскора Михаїл, Симчак Михаїл, Скорнїц Дмитро, Вархала Стефан, Плевак Іван, Старенький Кузьма, Барнасевич Йосиф.

Від. 210. зістав суспендований і зреформований.

В. 210. Дук Григорій, Голдґрін Бернард, Сидор Йосиф, Гуменецький Григорій.

В. 213. Боґуш Йосиф, Вельґус Йосиф, Закалюжний Нестор.

В. 214. Кіселик Нестор.

Від. 216. суспендований.

В. 216. Брозина Марія, Дручак Марія, Драж Улька, Даниляк Зузанна, Федьо Анна, Федьо Марія, Гоцїк Анна, Глюак Варвара, Ковач Марія, Лінкулїч Анна, Мардиняк Марія, Маковяк Розалія, Макар Пелагія, Носаль Марія, Павлик Параска, Пелехач Зузанна, Романчак Марія, Сторожка Катерина, Шараварко Юліянна, Віклук Олена, Василь Анна, Ващишин Анна.

В. 217. Сандибурський Миколай, Британ Григорій.

В. 218. Сокіл Стефан, Тхуряк Миколай, Процак Анд.

В. 219. Дзюрек Василь, Федишин Гриць, Коновицький Андрій, Мачита Дмитро, Салапата Григорій, Дяків Федьо, Бушовський Панько.

В. 221. Куньо Дмитро, Доскоч Кирило, Ковальчук Андр., Нагорняк Йосиф, Стукало Клим, Білецький Анд.

В. 223. Бойко Іван, Байдук Ілько, Добуш Петро, Гринчишин Павло, Ярома Павло, Каршин Іван, Катулька Теодор, Карачун Александер, Малищак Іван, Похцьол Петро, Потичко Іван, Пех Клемент, о. Сполїтакевич Волод., Шопяк Семен, Шот Войціх, Шеливець Семко, Таньчук Іван, Терефенко Миколай, Запотічний Стефан, Грундовський Миколай, Копалїнський Михаїл, Лесьо Кузьма, Малищак Ілько, Нагрибецький Дмитро, Процак Йосиф, Цебрик Василь, Лабуда Лукаш, Владика Іван.

Від. 224. зістав суспендований і зреформований.

В. 224. Бакай Ізидор, Дяків Миколай, Дяків Олекса, Яремко Андрій, Кривіцький Станїслав, Третяк Ксенька, Пінчак Миколай, Сорока Михаїл, Савочка Миколай, Смереканич Андрій, Смереканич Юстина, Телеп Петро, Телеп Марія, Кулинич Стефан, Крупка Іван, Крупка Іван син Павла, Кривіцький Михаїл, Копцюх Стефан, Когут Григорій, Поливка Михаїл мол., Хмарик Миколай.

Від. 225. зістав суспендований і зреформований.

В. 225. Шкондик Йосиф, Пик Теодор, Ґресків Йосиф, Крупяк Михаїл, Кравець Андрій, Громоцький Олекса, Тарадайцьо Яків, Симчек Сенько, Синґляр Андрій, Марцинишин Петро, Мальський Дмитро, Равриш Василь, Матчишин Іван, Щудла Іван, Грицко Василь, Кривошия Миколай, Хаманцюк Юрко, Криженїнський Йосиф, Стефанів Йосиф, Куаїв Прокіп, Хомяк Юрко стар., Трубилович Йосиф, Шимко Василь, Варґа Іван, Мосяк Павло, Іваськів Василь, Щурик Миколай, Лужецький Іван, Василюка Юрко, Хомяк Юрко, Дяків Михаїл, Гавриляк Михаїл, Костецький Стах, Кундиревич Ілько, Мартинів Григорій, Демко Федь, Морозевич Михаїл, Андрусів Яцко, Федина Федь, Чухрай Миколай, Демко Андрій, Гук Михаїл, Ґжесь Йосиф, Яцишин Йосиф, Бучко Андрусь, Канюк Павло, Шрамяк Петро.

Від. 227. суспендований і зреформований.

В. 227. Баран Василь, Бурик Станислав, Баран Данило, Дуда Тимко, Філовят Михайло, Ґрапатовський Іван, Ґуряк Юрко, Гоччак Василь, Гоччак Іван, Янчишин Марія, Кравц Юрко, Клепик Анна, Куземчак Антоній, Куземчак Кароль, Куземчак Стефан, Куземчак Тимко, Кришак Юрій, Куземчак Михайло, Клим Антін, Качковський Мафтей, Куземчак Михайло, Кравц Ілько, Королевят Іван, Куземчак Михайло, Майор Юрій, Мечковський Теодор, Майор Семко, Пальц Василь, Поповцяк Андрій, Палїйовський Михайло, Нороновнч Титус, Савка Йосиф, Сабік Іван, Шафран Николай, Шафран Климка, Шкирда Михайло, Шкирда Миколай, Вашур Андрій, Вархоля Михайло, Хохла Петро, Хохла Стефан, Завійський Максим, Завійський Ілія.

Від. 229. зістав суспендований і зреформований.

В. 229. Бомбар Юрко, Длуґош Йосиф, Дзьопко Гаврило, Ґунка Іван, Глух Василь, Ґурський Станїслав, Гарасим Петро, Гарасим Анна, Гамадик Іван, Головчак Федько, Гойдич Анна, Гоменчук Параня, Івак Гриць, Крук Михаїл, Конопка Антоній, Максим Дмитро, Мехнич Мик., Олецький Вацлав, Поточняк Ів. стар., Пухляк Іван, Топольницький Йосиф, Славський Александер, Старух Антін, Старух Зося, Савкулич Григорій, Савкулич Євка, Солян Василь, Сахринь Григорій, Сокира Василь, Шушереба Григорій, Шеник Іван, Длуґовський Миколай, Цурий Стефан, Волювач Яків, Вольський Гендрик, Заяцьковський Адам, Хаберик Федор, Чобіт Іван, Іваськевич Петро, Бойко Павло Славський Антін.

В. 230. Синишин Гринько, Синишин Микита, Гарматій Тимко, Камак Петро, Шінявський Андрій, Яковицький Ілько.

В. 233. Маршовський Ілія, Супер Ігнатій, Дашко Олекса.

Від. 234. зістав суспендований і зреформований.

В. 234. Гуль Вукол, Атаманчик Юрій, Цюрчак Ялентий, Чечель Стефан, Костишин Михаїл, Лисий Федор, Мазурек Захарко, Рудницький Гриць, Чечель Петро.

Від. 235. зістав суспендований і зреформований.

В. 235. Бобак Миколай, Муха Томаш, Вайнар Валерка, Вайнар Ольга.

Від. 236. зістав суспендований і зреформований.

В. 236. Косць Катерина, Роґаль Тереса.

В. 237. Бандровський Іван, Коцюбан Филип, Кобилянський Ант., Кіцак Катер. Іщук, Шлемко Катерина, Куделич Єва, Забитко Іван, Товарницький Франц, Жбута Павліна, Равлик Татіяна, Кацюбан Бартоломей, Дороховець Розалія.

В. 239. Карачок Петро, Кушнїр Іван, Кука Мартин, Пашук Павло, Навроцький Іван, Скальський Василь, Хмелик Іван, Федор Михайло, Крупик Юліянна, Кічак Антін, Лапош Олекса.

В. 241. Болюх Катерина.

Від. 242. суспендований.

В. 242. Бойчук Юрко, Багрій Михайло, Дудка Онисим, Гринишин Гнат, Ільків Микита, Ільків Василь, Куйбіда Федь, Коваль Петро, Кобзан Гнат, Лаптвіш Дмитро, Маркевич Михайло, Мисок Никола, Перлецький Василь, Сиротюк Іван, Терлецький Андрій, Таччик Юрій, Федик Лесь, Іванчик Захар, Куйбіда Федь, Куйбіда Андрій.

В. 243. Савяк Кондрат.

В. 244. Мачужак Іван, Цапик Стефан, Бендза Мих.

Від. 245. суспендований.

В. 245. Александрович Мих., Будаївський Мартин, Базів Василь, Бірбан Петро, Дайчак Стефан, Дубчак Василь, Доманський Михайло, Фольмер Йосиф, Гавришкевич Іван, Гавришко Максим, Гавришкевич Гринь, Галько Василь, Горняк Петро, Гох Антін, Юзва Іван, Яшкевич Йосиф, Янкевич Іван, Кривий Петро, Клім Йосиф, Квасний Йосиф, Кавка Андрій, Канюка Стефан, Клуб Стефан, Курдина Йосиф, Кушнїр Прокіп, Коцур Кирило, Кушнїр Василь, Кенда Петро, Кавка Георгій, Купецький Матій, Купецький Юрій, Калужняк Фелікс, Кокотайло Теодор, Лещук Павло, Лещишин Ілько, Луців Йосиф, Мацульський Михайло, Масляк Іван, Мігус Прокіп, Мацдзюк Іван, Михарський Іван, Мартинів Стефан, Олїярчик Іван, Паславський Іван, Паславський Йосиф, Прахтика Степан, Романський Іван, Роґоза Петро, Сапчак Йосиф, Скоропад Кондрат, Садовський Тимко, Сайчук Іван, Сорока Марцїн, Сидор Пилип, Скоропад Матвій, Слабицький Никола, Слука Іван, Страшевський Себест., Стафій Михайло, Саґан Адам, Сайчук Данило, Стадник Павло, Швед Ігнац, Шубравський Антоній, Шумський Данило стар., Тирлецький Іван мол., Терлецький Іван стар., Войцеховський Зигм., Війтович Іван, Володкевич Александер, Великий Василь, Хиіль Андрій, Дідонь Михайло, Якубіцька Анна, Кровіцький Михайло, Курдина Дмитро, Калужняк Катерина, Кавка Михайло, Канюка Семен, Кривий Андрій, Карпішко Михайло, Мартинів Миколай, Палажій Михайло, Савчик Розалія, Супель Йос., Савчинська Катер., Сенків Михайло, Супель Емілія, Шевців Михайло, Зазуляк Василь.

В. 246. Кравчук Олекса, Багрій Семен, Модь Дмитро, Стрижовський Йосиф, Груша Олекса.

В. 247. Січка Гриць, Кажінський Федь, Калічинський Йосиф, Саган Юрко, Долеба Васько, Горячий Стефан.
В. 248. Задорожний Іван.

Від. 249. суспендований.
В. 249. Бердей Іван, Цілянський Василь, Довгаченко Трофим, Франко Петро, Фаріон Іван, Франко Юрій, Ґонос Семен, Гринько Павел, Гринько Петро, Іванів Федор, Колотила Николай, Колар Павло, Колотило Онуфрій, Корнас Іван, Линко Петро, Лазорчик Микола, Марко Михайло, Москаль Антин, Навісник Олекса, Оліярчик Ілько, Підгуцький Константин, Побуцький Стефан, Пекаровський Іван, Сарнік Стефан стар., Савчук Онуфрій, Старанка Іван, Сикела Гнат, Сучко Юрко, Тимків Михайло, Велґош Павло, Велґош Іван, Велґош Петро, Велґош Лукач, Велґош Петро, Вітушинський Клим, Білий Ілько, Коначок Петро.

Від. 253. суспендований.
В. 253. Вандаль Войтіх, Брунарський Стефан, Бук Михайло, Червеняк Михайло, Декер Йосиф, Декер Стефан, Драбів Василь, Дратун Іван, Довбенка Іван, Декер М. Іван, Федак Павло, Фалатович Федор, Грега Петро, Гомза Лука, Грубеняк Йосиф, Галабук Стефан, Куч Андрій, Кузємка Андрій, Мікла Іван, Минарик Федор, Мошей Теодор, Музик Дмитро, Петер Василь, Пукач Михайло, Потюк Василь, Пастушак Йосиф, Ночаший Николай, Романів Федор, Сташак Андрій, Сулич Михайло, Серванський Павло, Шестак Іван, Шестак Николай, Товт Ференц, Худик Николай, Худик Петро, Зондорек Стефан, Здецкевич Сталій, Понятковський Станислав.

Від. 254. зістав суспендований і зреформований.
В. 254. Капустинський Іван, Вовк Андрій, Білас Теодор, Явін Николай, Присташ Петро, Суський Михаїл, Сирий Михаїл, Вайда Йосиф, Валенстий Іван, Карбовник Михаїл, Кравець Михаїл, Салак Іван, Кобеля Андрій.
В. 255. Павлишак Васько, Ярема Миколай, Соколовський Теодор.
В. 258. Берґерек Миколай, Курись Григорий, Бурек Станїслав.

Від. 259. зістав суспендований і зреформований.
В. 259. Купець Андрій, Лутник Михаїл, Сабор Григорий, Попів, Дмитро, Лехів Максим.

Від. 261. зістав суспендований і зреформований.
В. 261. Боднар Марія, Бінек Магдалина, Боднар Марія, Берославік Анна, Чопко Борка, Дудаш Анна, Дуфала Анна, Думіаш Маріянна, Фуч Марія Загорчак, Гайдула Марія, Гналь Анна, Гналь Марія, Грецула Анна стар., Гайдучак Варвара, Грабовська Катер., Лукашко Анна, Міхайло Марія, Матаїш Марія, Нансон Анна, Плоскіна Анна, Рач Анна, Рачік Марія, Сабаль Ерва, Снісак Зузанна, Руснак Анна, Тремко Марія.
В. 262. Варга Анна.
В. 263. Лобур Данило, Дорогокупець Методий.

Від. 264. суспендований.
В. 264. Аренич Михайло, Бабяк Іван, Дутка Михайло, Демко Іван, Долняк Андрій, Долняк Іван, Демчик Юрій, Ферак Іван, Гандош Андрій, Гулаш Габор, Гулаш Іван мол., Гулаш Іван стар., Грушовський Іван, Гайдучар Іван, Янтура Матвій, Кубанчік Стефан, Кімак Василь, Капінуш Йосиф, Капінуш Іван, Кудрач Іван, Капіла Михайло, Лешґуська Юрко, Ленко Василь, Морос Іван, Матушевський Никола, Матерна Томко, Недельський Андрій, Обситник Юрій, Печеняк Юрій, Нарвазник Юрій, Сабіна Іван, Сничак Юрій мол., Сенчак Юрій стар., Шебеші Франко.

Від. 265. суспендований.
В. 265. Буравський Франко, Бурлславік Едмонт, Буковський Петро, Данкуліс Григорій, Данкуліс Михайло, Данкуліч Іван, Дарин Михайло, Ферда Андрій, Фірда Стефан, Грабовський Антоній, Гарлінський Іван, Грабовський Андрій, Гайдошак Іван, Гудлей Стефан, Гайдула Михайло, Гайдучак Іван, Гаранес Михайло, Яцковський Олекса, Ятманський Френк, Яношко Михайло, Яцковський Франко, Юртін Михайло, Кучар Габор, Козьол Йосиф, Кобан Петро, Капко Іван, Кріпа Андрій, Лебеда Іван, Лебеда Йосиф, Лукашко Михайло, Лович Юрій, Мацік Андрій, Маркович Іван, Пастеґка Йосиф, Павлошкі Михайло, Плоскіна Іван, Полянський Юрій, Рач Йосиф, Райхель Михайло, Репак Йосиф, Роман Петро, Сопко Іван, Спишак Іван, Шудер Павло, Шівак Андрій, Вайда Юрко, Высоцький Федор, Вакулич Петро.

Від. 266. зістав суспендований і зреформований.
В. 266. Андрійчак Зофія, Гудак Марія, Галяма Анна, Кочанська Анна, Лебьода Антоніна, Мадяк Ярина, Скородинська Феппа, Сміт Олена, Зметана Тевдоска.

Від. 269. суспендований.
В. 269. Белзеський Петро, Чурлій Юрій, Дубовський Стефан, Длюбинський Мартин, Гасара Михайло, Імрі Степан, Ижик Йосиф, Ковач Андрій, Коцуб Микола, Квашний Андрій, Квасний Андрій мол., Красний Михайло, Матіасовський Франко, Матлашовський Антін, Макай Михайло, Маср Степан, Навалиний Ізидор, Петров Михайло, Пачаиа Андрій, Пінар Себастіян, Поломчак Михайло, Панько Андрій, Стрінай Михайло мол., Сікора Михайло, Стрінай Михайло стар., Тварділь Іван, Волчко Павло, Хромчак Іван.
В. 270. Жарський Василь, Бенько Іван.
В. 271. Кравчук Матвій, Зарічний Михаїл.

Від. 273. суспендований.
В. 273. Андрушків Василь, Грабик Павло, Долинський Томко, Федько Василь, Гета Аліа, Гречин Антоній, Гуль Михайло, Гумницький Ів., К... в Мартин, Якубовський Матій, Канцор Яким, Кухарський Стефан, Конопельський Фр., Конопельський Войтко, Кучинак Михайло, Кочан Йосиф, Кіцак Онуфрій, Кватановський Филип, Коваль Михайло, Лубянецька Яга, Любянецька Ол. (Мат.), Лешняк Теодор, Любянецька Ол. мол., Лубянецький Михайло, Лех Григорій, Любянецький Петро, Лубянецький Іван, Марцинюк Михайло, Медвідь Василь, Мишлений Йосиф, Марцинюк Марія, Пиндус Гринько, Ремізіон Вінцентий, Рудек Андрій, Райтаровський Сафат, Синишин Яцко, Сута Іван, Сокальський Яків, Сута Семен, Стоякевич Теодор, Шеляк Теодор, Вишньовський Йосиф, Хребор Іван.
В. 274. Мирдич Іван стар., Лопушанський Михаїл.

Від. 275. зістав суспендований і зреформований.
В. 275. Бяонська Марія, Доміч Гізеля, Клеменч Марія, Качмарок Катерина, Яцко Марія, Банош Юлія, Котуш Анна, Длуголінська Марія, Копун Марія, Юраш Ева, Корніш (Керуш) Розалія, Козак Марцелія, Галядій Марія, Вланда Катерина, Святко Ірина, Новак Катерина, Роман Марія, Гриб Олена, Дицька Анна, Колесарик Марія, Беняк Юлія, Міхалко Зузанна, Гюрчак Анна Боднар, Береній Елисавета, Бача Елисавета, Ференц Юлія, Бірец Катерина (Суловська), Шембецька Марія, Обух Анна, Ількович Марія, Пастерик Анна, Деліман Анна, Рочінка Францішка, Яцко Анна, Вархол Терезія, Босій Варвара, Рошко Анна, Дзьобун Марія, Беднарчик Марія, Юра Анна, Ковальська Юлія, Ламнард Марія, Берниш Марія, Ковач Марія, Балінт Марія, Мошюшка Марта, Деик Елисавета, Гундера Терезія, Вощ Катерина, Стець Вікторія, Патикула Магдалина, Фалтичко Марія, Певчух Юлія, Варга Юлія, Лепард Анна, Счельська Юлія, Боднар Анна, Сроко Софія, Купча Анна, Яхім Гелена, Ружніцька Гелена, Станкович Марія, Саріська Анна, Кубян Альойзія, Смертич Марія, Коцік Юлія, Гудак Марія, Мраз Зузанна, Гамбаля Марта, Сулявська Марія, Леско Зузанна, Мийдош Анна (Стех), Тимко Зузанна, Томаш Марія, Брезовська Елисавета.

Від. 276 зістав суспендований і зреформований.
В. 276. Гарбутяк Даниїл, Копер Антін, Каневський Павло, Лисейко Михаїл, Ніцґорський Людвік, Пастух Михаїл, Петрушкевич Михаїл, Рончка Віктор, Свердан Прокіп, Скупіш Федор, Стецяк Андрій, Савчишин Стефан, Тиника Александер, Залоцький Йосиф, Здарський Александер, Хлиста Федьо, Гриневич Іван, Лазор Василь, Пшонний Станїслав, Хомяк Іван.
В. 277. Зіліпа Стефан, Чикирда Іван.
В. 278. Данько Василь, Славич Іван с. Яцка.

Від. 280. суспендований.
В. 280. Бучко Іван, Бучко Стефан, Чакурда Йосиф, Грішпта Михайло, Грицута Юрій, Грицко Петро, Гірка Іван, Яєса Іван, Лазор Андрій, Матяш Юрій, Матяш Мих., Микула Йосиф, Мраз Іван, Радоцовський Іван, Сівар Андрій, Собольчик Іван, Собольчик Михайло, Томко Юрій.

Від. 281. суспендований.
В. 281. Валь Василь, Баланда Теофіль, Дрост Григорій, Демчик Кондрат, Чех Дорофтей, Чех Лев, Домбрович Володимир, Масланий Микита, Новак Мілько, Олюшак Дмитро, Опілович Данько, Опар Іван, Павко Йосиф, Рось Василь, Рось Антін, Стись Іван, Шудлик Онуфер, Тарнавчик Іван, Вавер Йосиф, Вавер Іван, Вавер Степан, Замесник Григорій, Замесник Антін, Замесник Корнель.
В. 282. Янура Іван, Трач Іван, Багрій Себастіян.
В. 283. Яворський Теодор.
В. 284. Павелко Михаїл, Лесик Михаїл.

Від. 288. зістав суспендований і зреформований.
В. 288. Гетманюк Василь, Карп Стефан, Музика Дмитро, Карпевич Лукач стар., Мазепа Михаїл, Паламар Михаїл, Падус Іван, Захарко Миколай, Запаржовий Вакрин, Грегораш Михаїл, Ічковський Франко, Кумонька Йосиф, Савчин Михаїл, Щепанський Зиґмунт.
В. 291. Феціца Василь, Карасінський Михаїл.
В. 292. Боднар Миколай, Бачинський Антін, Коваль Василь, Гожа Емілія, Яриньска Марія, Кундла Анастазія, Когут Марія, Гой Марія, Панаш Анна, Романів Пилип, Стефанів Параня, Шалаган Ксеня, Зень Катерина, Зень Михайло.
В. 295. Бабяш Іван, Білий Петро, Фенчак Михаїл, Фюрчак Андрій, Ярчак Іван, Куцик Василь, Шквара Миколай, Галаман Федор, Нісечко Григорій.

Від. 296. зістав суспендований і зреформований.
В. 296. Білявський Ілько, Влажевський Ігнат, Брох Теофіль, Цуп Іван, Гапчарик Павло, Іванчишин Василь, Комінко Миколай, Колесник Володимир, Карпець Асафат, Копистинський Сильвестер, Лабур Еліаш, Мільска Олекса, Музика Карл, Михалик Дмитро, Войтис Іван, Жилич Панько, Федьо Володимир, Гриб Семен, Климчук Михаїл, Любчик Петро, Майнош Іван, Мартинишин Андрій, Пельчак Максим, Скрипек Мартин, Тимочко Іван.
В. 298. Гапчарик Антін, Каманяк Василь.

Від. 299. зістав суспендований і зреформований.
В. 299. Куш Дмитро, Заячук Іван.
В. 300. Гурський Михаїл, Баршівський Гнат, Бичик Михаїл, Герак Федьо, Яцинич Ілько, Макар Михаїл, Белавич Филип, Кохарик Янко.
В. 301. Поплавський Прокіп, Павук Филип, Габ Теод.

Від. 303. суспендований.
В. 303. Бойків Никола, Башук Андрій, Башук Николай, Войчук Іван, Гордаш Петро, Гультай Тимофтій, Гуцул Лука, Гафійчук Ілько, Гуцул Никола, Куцик Николай, Куцик Михайло, Ляцка Константин, Лукацик Юрій, Олексюк Стефан, Пілянський Петро, Рашковський Ілько Л., Рейтар Андрій, Рашковецький Іван, Саданович Іван, Шидловський Антоній, Тимощук Іван, Борох Ів.

Від. 304. зістав суспендований і зреформований.
В. 304. Кречковський Михаїл, Чумак Іван, Микиска Мартин, Телвак Василь, Михайлечко Афтанас, Галік Миколай, Крупа Михаїл, Блажевський Ілько, Бельський Іван, Кричковський Іван, Марцинкевич Кирило, Винниш Теодор.

Від. 306. суспендований.
В. 306. Горуп Олекса, Гнідак Тимко, Клятка Осафат, Лазорчак Петро, Молодич Василь, Молодець Кондрат, Пелечик Данило, Стеранка Йосиф, Шевчук Ігнатій, Тибінь Андрей, Тибінь Гринько, Урбан Андрей, Войтович Григорій, Хорканців Теодор, Децик Василь, Фешак Василь, Фльорек Мелетий, Грабаш Тимко, Гоцик Йосиф, Гриняк Дмитро, Гаймич Іван, Копач Михайло, Копач Григорій, Косцельний Василь, Молодець Стефан, Тибин Іван.
В. 307. Гудлецька Кароліна, Черньовська Анна, Терефенко Катерина.
В. 308. Юрків Іван.
В. 309. Палац Магдалина.

Від. 312. зістав суспендований і зреформований.
В. 312. Боднар Іван, Думанський Павло, Дудик Іван, Фірчик Андрій, Гирак Михаїл, Гайн Станїслав, Ямковий Ігнатий, Колодій Стефан, Криськів Михаїл, Когут Яким, Моравський Франц, Майор Іван, Походило Андрій, Сьвінціцький Василь, Сокул Йосиф, Сарматюк Миколай, Сеник Федор, Сех Тимко, Старко Гнат, Шевчук Павло, Терефенко Павло, Вітошинський Василь, Данилак Михаїл, Филипчак Стефан, Футрик Василь, Когут Федор, Мельник Даниїл, Оріщак Федор, Синишин Михаїл, Сьвінцький Михаїл, Тобілевський Йосиф, Вилячак Павло, Лопацький Іван, Дуда Петро.

Від. 313. суспендований.
В. 313. Андрейцьо Анна 2., Адам Анна, Андрейцьо Анна, Беней Марія, Буцко Анна, Бабінчак Марія, Варан Марія, Будка Анна, Цупик Анна, Печута Марія Ф., Франчовська Юлія, Грайцар Марія, Ґаґона Марія, Гаргай Марія, Горват Елисавета, Каташ Марія Д., Купца Зузанна, Каба Анна, Кішеда Марія, Корнель Анна, Топк Анна Кравч., Фруда Марія Купш., Лещишин Анна, Лоренц Зузанна, Мухар Марія, Ставуровська Марія, Смолига Анна, Шуто Марія, Збойовська Анна, Хорват Анна.

Від. 314. зістав суспендований і зреформований.
В. 314. Прибиш Марія, Пипас Гелена, Березнак Анна.
В. 315. Качоровська Кароліна, Матулевич Петронеля.
В. 316. Дорофій Миколай, Чарнецький Панько, Лизачка Федь.
В. 317. Бегман Семко, Бегман Франка, Лихва Стефан, Осухівський Василь, Осуховський Віктор, Осуховська Марія.
В. 318. Чеперяк Юстина, Миколіщак Фенна, Онушко Анна, Олійник Александра, Домбровська Анна, Рачкак Катерина, Махіброда Настя.

Від. 319. суспендований.
В. 319. Андрійчин Самсон, Базарніцька Ксеня, Фурінець Максим, Драч Іван, Дильвин Стефан, Ганусич Гаврило, Голішовський Андрій, Яворський Николай, Копур Андрій, Лутчак Михайло, Мазник Николай, Матляк Стефан, Матляк Ілько, Налиайко Михайло, Туз Стефан, Шеман Андрій, Шеман Марія, Гарасим Лука.

Від. 320. зістав суспендований і зреформований.
В. 320. Мармаш Петро, Капустій Миколай, Карпович Асафат, Франціковський Андрій, Батюк Томко, Качур Данило, Потирай Стефан.
В. 321. Мосяк Григорій, Лєсовський Іван.
В. 323. Кархут Петро.
В. 324. Васильковський Василь, Джал Станїслав.

Від. 325. зістав суспендований і зреформований.
В. 325. Бембен Михаїл, Бунга Іван, Цимбала Йосиф, Добрянська Євка, Кулин Ілько, Лошак Миколай, Поступак Юрко, Павук Григорій, Смятана Теофіль, Страмик Дмитро, Струбіцький Петро, Швайка Андрій, Штиписький Михаїл, Височанський Петро, Хай Миколай.

Від. 327. суспендований.
В. 327. Бревус Федорій, Будогавий Михайло, Бурч Василь, Бойко Василь, Браве Іван, Ціхій Стефан, Чухай Теодор, Дідик Стефан, Фесолович Лука, Франта Йосиф, Гартимович Марко, Гейнаш Евстахій, Юнька Данько, Казимірик Федор, Ковіцький Еміль, Капустяк Танас, Кривко Василь, Ладнюк Дмитро, Левчик Стефан, Любянецький Николай, Ладнюк Стефан, Мазур Йосиф, Мудрий Адам, Марцінюк Дмитро, Маріяш Іван, Михасько Іван, Наробович Антін, Пітух Стефан, Цитришин Іван, Рибак Николай, Радковський Николай, Роман Ілько, Радковський Петро, Рибак Андрій, Радковський Іван, Рібан Іван, Сопків Дмитро, Слободзян Іван, Стефаняк Іван, Шумський Василь, Трач Тимко, Войчак Петро, Зільман Филип, Ладнюк Іван, Лубянецький Теодор, Маслюк Петро, Славута Василь, Кобаїстий Никола.
В. 330. Голят Катерина.

Від. 331. суспендований.
В. 331. Бушевецький Михайло, Бушовецька Анна, Дероцький Гриць, Дубицький Ант., Гимбала Йосиф, Гнаткович Миколай, Югас Михайло, Костура Кость, Калимов Марциан, Копера Йосиф, Лесняк Іван, Магера Антін, Наткович Йосиф, Полєсачок Юрій, Пандові Мартин, Пенпек Франко, Сінтий Альойзий, Сікора Антін, Сял Йосиф, Спіловський Войцех, Шелестяк Гнат, Венґрин Іван, Венґрин Стефан, Зеглен Іван, Лехманик Миколай.
В. 332. Пелех Параскевія.

Від. 337. суспендований.
В. 337. Андрійчак Анна, Бережанська Татіянна, Чолій Мірая, Гонта Каська, Ярема Катерина, Яжина Анна, Кунда Рузя, Купінчак Пайза, Кузинко Марія, Конопельська Каська, Ковальчук Юлія, Линкович Ярина, Ленько Анна, Макарик Паля, Нішкевич Зофія, Плавуцак Катерина, Подоляк Катерина, Поточняк Анна, Сокира Марія, Соколовська Марія, Ворона Марія, Замовчак Катерина, Петровська Катерина.
В. 338. Малиняк Михаїл, Маленяк Гелена, Гагатко Іван, Цих Антоній, Дацько Миколай, Солян Анна.
В. 339. Буричка Ілько, Буричка Олекса, Рошко Мик.

Від. 340. суспендований.
В. 340. Колтика Петро, Бережацький Василь, Мацуський Стефан Іван, Славич Михайло, Дрофич Гриць, Дубіль Іван, Онуфрів Володимир.
В. 341. Микита Миколай, Мовчко Миколай, Секелик Григорій, Кравець Іван, Слєнко Пантелеймон.

Від. 343. зістав суспендований і зреформований.
В. 343. Горнятко Стефан, Качмарська Анна, Кланко Марта, Нічінка Марія, Стацьчак Марта.
В. 344. Шевчук Іван.

Від. 345. суспендований.
В. 345. Федорович Антін, Федорович Ванько, Футала Василь, Федуняк Михайло, Фіалка Іван, Фігель Михайло, Федорович Бартко, Гнат Юлія, Гнатишин Николай, Голонич Дмитро, Яцишин Станислав, Катинський Стефан, Корцияка Николай, Концевич Іван, Кльофа Іван, Кузбит Дмитро, Качмар Михайло, Кузбит Василь, Кузбит Михайло, Макар Петро, Мицик Іван, Мицик Стефан, Маліновський Михайло, Марущак Лешко, Мікета Федьо, Петрушик Василь, Пекар Михайло, Пекар Андрій, Сорока Іван, Старнський Іван, Скалко Василь, Сміга Николай, Смерека Михайло, Сапка Григорій, Шавчик Николай, Шевчик Гринько, Ваньовський Стефан, Заяць Петро, Хорушко Іван, Вороняк Стефан.
В. 347. Стрільчук Миколай, Гевчук Миколай, Стрільчук Ірина, Мазур Василь.
В. 350. Корінь Семен.
В. 351. Фалик Микита, Мисяк Іван.
В. 354. Блат Іван.
В. 355. Хомик Василь, Шавала Дмитро, Городиський Андрій.
В. 357. Єднорок Юрко.
В. 361. Русенко Ірена, Барицевич Катерина, Новак Магдалина.
В. 362. Лісовець Стефан, Лісовець Олекса, Кузьняк Василь.
В. 364. Янчко Петро, Владика Андрій, Роборецький Петро, Небожук Йосафат, Кіс Лука.

Від. 365. зістав суспендований і зреформований.
В. 365. Беднарчук Федор, Лаврук Миколай, Мельник Тимко, Мекален Франц, Тимошик Янко, Зюлко Томаш, Чупка Михаїл.
В. 369. Копобіцький Дмитро.
В. 371. Сенькіа Гринько.

Від. 373. зістав суспендований і зреформований.
В. 373. Гада Єва, Грінко Анна, Гренда Хрестина, Куско Анна, Росота Марія, Скарлош Марія, Скірчак Олена, Телефич Марія, Трийчак Єва.

Від. 374. суспендований.
В. 374. Бігедза Антін, Бероговський Михайло, Цор Іван, Чубяк Ілько, Дуранович Іван, Телюк Мирон, Янчук Юрко, Кончінський Михайло, Новосад Никола, Пласків Петро, Табахарник Василь, Завойський Дмитро, Завойський Петро.
В. 375. Трофинко Анна.
В. 378. Ваняк Павло.
В. 379. Багрій Павло, Андрілі Семко, Воробець Микола, Ніхим Прокіп, Вайда Дмитро, Корпан Йосиф.

Від. 380. зістав суспендований і зреформований.
В. 380. Бунь Миколай, Бунь Михаїл, Фецак Йосиф, Фецак Федьо, Гарбовський Йосиф, Гамалик Михаїл, Євич Петро.
В. 381. Прибігайло Михайло.
В. 384. Пилик Андрій, Ластовецький Василь, Лівуш Василь.

Від. 385. суспендований.
В. 385. Андрушак Петро, Бойко Василь, Чура Іван, Грубрин Николай, Грубрин Яків, Гуцгук Павло, Клапцій Андрій, Копюба Йосиф, Литвин Йосиф, Орищин Іван, Рифяк Василь, Самк Теодор, Щевчук Ілія, Бутрим Василь, Ялюк Петро, Коштба Іван, Ковак Александер, Козак Іван, Пастушенко Григорій, Петрунєвич Гринько, Пропяй Антін, Рихлій Константин, Сокіл Марія, Семенюк Юлія, Сероцалс Дмитро, Скрипець Дмитро, Шміґановський Іван, Забанський Ілія, Дзюбинський Михайло, Гумин Михайло, Рифяк Йосиф, Стобак Сильвест.

Від. 387. суспендований.
В. 387. Бегей Семен, Бегей Олекса, Боклаг Луць, Бадира Андрій, Бровар Михайло, Федаш Гриць, Гвоздецький Петро, Іванюк Михайло, Іванюк Гаврило, Іванюк Анна Григ., Іванюк Анна Мих., Яхвак Михайло, Кудрич Іван, Кльоб Михайло, Костів Василь, Миленс Трифон, Митренко Яцко, Мазуревич Іван, Писанчин Ігнатій, Середич Василь, Симків Василь стар., Шикітка Андрій, Шикітка Федь, Боклаг Іван, Боклах Василь, Вуняк Луць, Буняк Василь стар., Федаш Прокіп, Горманевич Семен, Іванюк Гриць, Марич Іван, Семко Василь мол., Середич Михайло, Середич Луць, Середич Николай, Шийка Теодор, Тирів Порфир, Хомик Гриць.
В. 388. Мелько Стефан, Камінський Станїслав, Мельничук Василь.
В. 391. Феленчак Дмитро.
В. 392. Ідзіковський Станислав.
В. 393. Гаврилі Левко.

Від. 394. зістав суспендований і зреформований.
В. 394. Горабтий Гнат, Янковий Максим, Копій Марія, Копій Адам, Карчевський Ксавер, Карчевський Миколай, Кобилянський Павло, Кувіс Фелікс, Леончик Олексий, Лапчак Теодор, Мартинів Теодор, Стець Тимко.

Від. 395. зістав суспендований і зреформований.
В. 395. Ворик Андрей, Ворик Дмитро, Олійник Ефрем, Сарахман Юрко, Фляк Михаїл, Лесик Андрій, Деба Дмитро, Датко Петро.
В. 396. Баран Данило, Цюлюпа Федь, Іванців Дмитро, Атаманчук Вас., Чернецький Олекса, Баран Вавро.

Від. 397. Зістав суспендований і зреформований.
В. 397. Васплів Федьо, Федусів Гриць.

Від. 399. суспендований.
В. 399. Билиця Михайло, Цьос Стефан, Дзева Петро, Копчак Мирон, Крик Іван, Копчак Павло, Калабун Данило, Лазорко Іван, Ленард Станислав, Лапда Дмитро, Олексяк Спірідон, Ричко Михайло, Сенчак Дмитро, Сенчак Роман, Сенчак Кость, Шминдрик Семен, Турковський Данило, Турковський Орест, Зобло Андрій, Дзева Кость, Дзева Никола, Якель Павло.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ ЛИСТИ.

В. 4. Сандович Дорка.
В. 9. Худиниця Іван, Демянович Василь, Феценко Кир.
В. 14. Конча Анна, Конча Гриць, Болещак Василь, Деревяник Матій.
В. 47. Рудакевич Гриць.
В. 57. Пипюк Григорій, Пипюк Домініка.
В. 63. Драган Василь.
В. 70. Сандович Кондрат, Сандович Андрей.
В. 80. Гряділь Ілько, Крівавич Михайло мол.
В. 103. Носів Петро, Носів Сафта, Павлюк Петро, Павлюк Анна.
В. 115. Варчак Григорій.
В. 135. Джмеляк Никита, Джмеляк Євка.
В. 164. Ярош Дмитро.
В. 182. Комар Анна, Комар Никола.
В. 228. Демянович Анна, Худиниця Марія, Голда Сальомея Швець, Янковська Анна, Швет Пазл Гелер, Феценко Фемія.
В. 234. Лесий Іван.
В. 236. День Настуня.
В. 253. Стависький Онуфер, Стависький Семан.
В. 261. Галанська Людвіка.
В. 273. Пиндус Теодор II.
В. 277. Татарин Петро.
В. 281. Матковський Василь.
В. 303. Рудик Маріян, Рудик Йосиф.
В. 307. Котик Марія, Гуменюк Анна, Білобран Хема, Іваців Катерина.
В. 309. Матвіїв Денис, Матвіїв Катерина.
В. 313. Папка Зофія.
В. 361. Крук Дмитро.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 51. Вуйть Франко.
В. 99. Цигаровський Михайло.
В. 303. Глух Мартин.
В. 369. Дибич Галько.

ЗІСТАВЛЕНЄ.

В місяцю грудни 1914 р. було членів в Українськім Народнім Союзі	12.396
В місяцю січни 1915 р. приступило нових членів до Укр. Нар. Союза	44
В місяцю січни 1915 р. принято наново в члени Укр. Нар. Союза	169
В місяцю січни 1915 р. принято членів в других відділів з переступними листами	45
В місяцю січни 1915 р. прийшло з инших клас посмертного членів	214
Разом	12.868
В місяцю січни 1915 р. суспендовано за неплачене місячних вкладок	4.514
В місяцю січни 1915 р. виключено за неплачене місячних вкладок	108
В місяцю січни 1915 р. взяли переступні листи до других відділів	58
В місяцю січни 1915 р. померло	4
В місяцю січни 1915 р. перейшло до других клас	214
Разом	4.898

УВАГА,

котру кождий місцевий Урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї строго застосувати ся.

Члени, оголошені в рекордові справоздано за місяць січень 1915 р. як суспендовані або вичеркнені за неплачене місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, (з винятком членів суспендованих відділів, котрі мають застосувати ся до § 412 нового а §§350 і 351 старого статута У. Н. Союза), коли хотять і на далі бути членами Українського Народного Союза, мусять зголосити ся в протягу сего місяця (лютого) до своїх відділів і вписати ся наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зроблять до кінця лютого 1915 р., то в марті 1915 р. мусять виповнити нові просьби о принятє, если хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяцю січни 1915 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосили ся до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають се зробити в місяцю лютім 1915 р., бо на другий місяць, т. є. в марті 1915 р. вичеркне ся їх з членів організації, а тоді вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тільки на підставі нових декларацій.

Д. Капітула, гол. предс. У. Н. С.,
М. Угорчак, гол. рек. секр. У. Н. С.

РАРІТАН, Н. ДЖ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 332, подає до відома всім членам, що мітинг відбуде ся дня 21. лютого б. р. о годині 2-ій пополудни, де завше мітинги відбувають ся. На мітинґу буде перечитаний статут братський з року 1914. По перечитаню статута може буде треба деякі точки додати, поправити або цілком змінити на рік 1915. Кождий член безуслівно має явити ся на мітинґу на повисше означений час, бо буде богато справ бр. до полагодженя. Неявивший ся заплатить кару після бр. статута. — Я. Данилюк, секр.

Мушу продати **100-АКРОВУ ФАРМУ** в місті Норвич, в стейті Конектікот. Ціна приступна. Адреса: Albina Mykiel, 261 Central Ave., Norwich, Conn. 17—19

Пошукую свою жену **ПАРАСКУ ВОЙТОВИЧ**, з села Криволуки, повіт Чортків, Галичина, в дуже важній справі. Я є хорий. Маю 400 долярів. Хто би о ній знав, або вона сама, звольть зголосити ся на адресу: Michael Wojtowicz, 281 Royce Ave., West Toronto, Ont., Can. 18—19

Онисим Кочій пошукує свого шваґра **ГРИГОРІЯ ЛУЦІВ** з Алентави, Па. і просить його, щоби подав свою докладну адресу до: Onysym Koczij, 177 Herrengasse Wolfsberg, Kaernten, Austria. 19

НАРОДНА КНИГАРНЯ в якій можна набути всякого рода книжки, календарі, часописи і молитвеники.
В. Загребельний, властитель.
Приходіть або пишіть на адресу: 19
NARODNA KNYHARNIA,
182 Spring St. Fall River, Mass.

ПИШІТЬ ЗАРАЗ,
бо незадовго вже вичерпає ся, но прегарний
СТІННИЙ КАЛЄНДАР
з Руської Кольонії
в Мілвіл, Н. Дж., з сьвятами на кождий день року після старо-руського і нового стилю. Календар сей містить богато фотографій і цікаві інформації про місто Мілвіл і Руську Кольонію. Лиш залучіть на пересилку стемпсів за 4 цнт на адресу:
THE EUROPEAN COLONIZATION CO.,
Millville, N. J. 16—

РУСЬКА КНИГАРНЯ ІМ. ШЕВЧЕНКА
має на складі молитвеники, Кобзарі, „Українську Музу“, книжки о теперішній війні, календарі і всякі инші.
Приходіть або пишіть на адресу: 11—
RUSKA KNYHARNIA
168 E. 4 Street, New York, N. Y

НЕПОТРІБНИЙ.
Корм, якого організм не може стравити, є непотрібний і не дає поживи. Як так корм позістане в нутрі чоловіка, він є гірше ніж непотрібний — з того длятого, що є в високій степени шкідливим, є труючим. В богато случаях люди це знають о тій небезпеці. В тих случаях належить уживати конечно Трінера Американський Елїксір Гіркого вина, котрий скоро вичистить внутренности і зміцнить їх до тої степени, що будуть могли виповняти свої правильні функції без някої помочи. Як той побільшає апетит, помагає травити і зміцняє тіло. Вибирайте поживний корм, а як тільки появить ся яка неточність, уживайте сейчас Трінера Американський Елїксір Гіркого Вина. Ціна $1.00. До набути по всіх друґсторах.
Jos. Triner,
1333—39 S. Ashland Ave.,
(Adv.) Chicago, Ill.
Поручаєть ся Трінера Лініment на улекшенє болів в мускулах і суставах. Ціна 25 цнт. і 50 цнт., почтою 35 цнт. і 60 цнт.

ВЕЛИКИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ
КАЛЄНДАР „НОВИН“
НА 1915 РІК
ВЖЕ ВИЙШОВ І ПРОДАЄ СЯ
по ціні 50 центів
ЗАМОВЛЕНЯ РАЗОМ З ГРІШМИ НАЛЕЖИТЬ ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
„Nowyny“, Edmonton, Alta.
ХТО ПРИШЛЕ 5 ДОЛЯРІВ ДІСТАНЕ 12 КАЛЄНДАРІВ. ХТО ПРИШЛЕ 10 ДОЛЯРІВ ДІСТАНЕ 25 КАЛЄНДАРІВ. ПОЧТУ ОПЛАЧУЄМО МИ САМІ. АЛЕ ХТО ХОЧЕ, ЩОБИ ЙОГО ПОСИЛКУ ЗАРЕДЖІСТРУВАТИ НЕХАЙ ДОЛУЧИТЬ 5 ЦЕНТІВ. — ДЛЯ КНИГАРЕНЬ ЗВИЧАЙНИЙ КНИГАРСЬКИЙ ОПУСТ. 11—

ПОТРЕБА 50 ТВЕРЕЗИХ РОБІТНИКІВ НА КУБУ.
Кождий зі зголошуючих ся мусить вложити $300: за се отримає дім, корову, коня, 20 курий і 30 акрів землі на власність. Праця стала, ґарантована і тижнево платне. Зголошувати ся особисто чи писемнено на адресу:
SOUTH AMERICAN TRADING CO., Inc.,
Dept. K., 17—21
17 Battery Place, R. 1013, New York, N. Y.

В ДРУКАРНІ „СВОБОДИ“
можна дістати отсі книжки:

Американець	15 ц.
Америка	15 ц.
Бери та читай	30 ц.
Весела книжочка	35 ц.
В неволі темноти	25 ц.
Вертеп	5 ц.
В старім і новім краю	25 ц.
Гостина сьв. Николая	10 ц.
Два брати	15 ц.
Доля галицької сироти	5 ц.
Дещо про звірята	30 ц.
Дещо про права і суди	10 ц.
Дорога до сьвідомости, ч. I.	10 ц.
Дорога до сьвідомости, ч. II.	10 ц.
Еміґрант	15 ц.
З кого ся насьміхають, з того люди бувають. — Посол Петришин. — Модний адвокат	10 ц.
Жіночий язик. Невдалий линч	15 ц.
За сестрою	35 ц.
З ріжних нив	15 ц.
Житє і Твори Івана Франка	10 ц.
Житє, заробки, організації	15 ц.
Журавлі	15 ц.
Зуб за зуб	10 ц.
Казки за циганів	10 ц.
Казки про жидів	15 ц.
Книжочка рахункова	30 ц.
Коротка історія Руси	10 ц.
Марія	10 ц.
Многострадальний нарід	20 ц.
Навернений грішник	20 ц.
Народний рух	20 ц.
Напад на Січ	5 ц.
Оповіданє про Алі Бабу і сорок розбійників	20 ц.
О підземних скарбах	25 ц.
Оповіданя про заздрих богів	10 ц.
Початки кезацтва	20 ц.
Під прапором свободи	30 ц.
Пісні про Канаду і Австрію	40 ц.
Пісні під нотами	35 ц.
Принц і пуждар	50 ц.
Покуса	10 ц.
Промови, декламації і желаня на хрестинах, заручинах і весілю для кумів, старостів і дружб	
Руський штукар	50 ц.
Рицар і смерть	5 ц.
Портрет Т. Шевченка	20
Розмова Поляка з Русином	10 ц.
Релігійні віруваня старинних народів	20 ц.
Русько-англійський тлумач	60 ц.

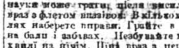
Пишіть на адресу:
„SVOBODA“
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Хто подасть мені докладну адресу **МИХАЙЛА КОВБЛЯ**, сина Григорія і Юлії, літ 23, родом з Хоросткова, пов. Гусятин в Галичині, котрий перебував в році 1910 і 1911 в Ню Йорку, в р. 1912 в Вунсокет, Р. Ай. а в р. 1913 в Вінніпеґ в Канаді, той дістане 25 долярів нагороди.
H. CZARNECKY,
29 E. 7th St., New York, N. Y.

ВІЙНА! ВІЙНА! ВІЙНА!
Лиш за 35 центів почтовими марками вишлемо Вам 50 найновійших фотографічних репродукцій і докладну мапу терену війни Австрії, Росії, Франції і Німеччини з образами цісарів і генералів. Адресуйте до: 4в
ORIOL CO.,
140 Liberty St. New York, N. Y.

КОЖДИЙ МОЖЕ ГРАТИ НА СІМ ФЛЄТІ

Сей інструмент є найновійшого винаходу і видає милий звук; хто будь без науки може грати, після висиланих враз з флетом вказівок. В кількох хвилях наберете вправи. Грайте в хаті, на балях і забавах. Незабувайте вільної хвилі на нічім. Ціна враз з пересилкою лиш $1.75. Гроші висилайте мони-ордером до: 4в
ORIOLE CO., Dept. S. D.
140 Liberty St. New York, N. Y.

СПЕЦІЯЛІСТА
лічить недужия мущин, женщин і дітий.
ОГЛЯДИНИ БЕЗПЛАТНІ | ДОБРА НАГОДА ДЛЯ НЕДУЖИХ У | ПОРАДА БЕЗПЛАТНА
Dr. J. C. Brown
котрий лічить уміло недуги жолудка, серця, легких, утроби, кишок, ушия, носа і горла. Недуги женщин лічу без операції, також лічу ревматизм, недуги кровні і скірні мущин і женщин.
Коли терпите з причини висше згаданих недуг, або чуєте якусь зміну на гірше у Вашім здоровлю, не віддавайтесь розпуці і не думайте, що уже більше не віднаєсте здоровля доки я Вам того не скажу, а памятайте, що уділяю поради лікарської даром. Поміг я уже богато нещасливим, котрих другі лікарі не могли вилічити і дорадкували операцію одиноку дорогу до житя.
Я укінчив один з найліпших університетів в сьвіті, я відзначений лічевєм знаменито через 36 літ найтяжші недуги і в моїм офісі находять ся найлучші приряди до розслїджуваня недуг і лічення їх. Маю знаменату Х-сьвітлячу машину, котрою осьвітлюю внутренности тіла чоловіка і пізнаю через се всі ляди. Маю також машину витворюючу електрику, якою вилічівсм богато сильцих болів голови, ревматизму і т. п. Маю також много инших машин електричних, однак не буду тут того згадувати.
Отже не обминіть тої спосібности, не занедбуйте на гірше Ваших недуг, щобисьте тяжко не захорували.
МІЙ АДРЕС: 19-20
50 WEST 36th STREET, NEW YORK, N. Y.
недалеко 6-тої евн. на другім поверсі.
Отворене від 9 рано до 8 веч. щоденно, в неділю від 10 рано до 2 пополудни.

ТИСЯЧІ ДОЛЯРІВ
щоденно видають люди, щоби послухати славних співаків і музиків.
Можете чути у своїй власній хаті все те без надзвичайного кошту, на наших славних грамофонах, які продаємо за ґотівку або на сплату
ПО $1.00 МІСЯЧНО
3 МІСЯЧНА ПРОБА БЕЗПЛАТНО.
25 і 50 співів і утворів музичних даром. Письменна ґаранція на 15 літ. Пишіть до нас по наш безплатний ілюстрований каталоґ.
Royal Phonograph Co., 91 E. 4th Street, Dep. 5.
11— New York, N. Y.